

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักเรียน
 ประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร

		ค 372.86
	37A5745377	ส721ค 2557
Title: ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักเรียน ประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร		
ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย		

พระสิทธิศักดิ์ อภิชาติ (ปารจะมี)

เลขทะเบียน	5745377
เลขเรียกหนังสือ	ค 372.86 ส 721 ค 23
วันที่	23 ก.ย. 57

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 พุทธศักราช 2557

ถึงพินัยนี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร
 ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

**PRIMARY STUDENTS' SATISFACTION TOWARD PHYSICAL
EDUCATION COURSE MANAGEMENT OF
WAT TALOM SCHOOL, BANGKOK**

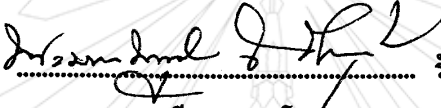

PHRA SITTHISAK ABHIJATO (PARAMEE)

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2557 (2014)**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ของนักศึกษาชั้น
ประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา : พระสิทธิศักดิ์ อภิชาติ (ปาระมี)
สาขาวิชา : การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา : พระมหาไกรวรรณ ชินทศุติโย (ดร.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระมหาบุญศรี ฌาณวฑฺฒโน (ผศ.ดร.))

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ดร.ชัตติยา ค้วงดำรง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(พระมหาไกรวรรณ ชินทศุติโย (ดร.))

..... กรรมการ
(พระครูปริตรโกศล (ดร.))

..... กรรมการ
(พระมหาประวิทย์ วุฑฺฒินาโณ (ดร.))

..... กรรมการ
(ดร.ฐิติพัฒน์ หิรัญนิธินำรง)

Thesis Title : Secondary Students' Satisfaction Toward Physical Education
Course Management of Wat Talom School, Bangkok

Student's Name : Phra Sitthisak Abhijato (Paramee)

Department : Educational Administration

Advisor : Phramaha Kraivann Chiinadattiyo (Dr.)

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nāna vuddho
..... Acting Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nānavuddho (Asst.Prof.Dr.))

Thesis Committee

D. Khattiya Duangsamran
..... Chairman
(Dr.Khattiya Duangsamran)

P. Kraivann Chiinadattiyo
..... Advisor
(Phramaha Kraivann Chiinadattiyo (Dr.))

Phrakhu Paritkoson
..... Member
(Phrakhu Paritkoson (Dr.))

Pm. Prawat
..... Member
(Phramaha Prawat Wuttiyano (Dr.))

Thitiphat Thirannithithamrong
..... Member
(Dr.Thitiphat Thirannithithamrong)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา	: พระอิทธิศักดิ์ อภิชาติ (ปาระมี)
สาขาวิชา	: การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: พระมหาไถวรธรรม จันทศุติโย (คร.)
ปีการศึกษา	: 2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน 3. เพื่อเสนอแนะ ในการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร รวมทั้งหมดจำนวน 190 คน ใช้วิธีการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 127 คน โดยมีที่มาจกวิธีการสุ่มอย่างง่ายสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนตามลำดับ
2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่านักเรียนที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนพลศึกษาควรให้ค่านะนำในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนให้เข้าใจในกฎกติกาในการเล่นกีฬาหรือการทำกิจกรรมทางพลศึกษาเปิด โอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน ครูผู้สอนพลศึกษาควรมีรูปแบบวิธีสอนที่ชัดเจน กำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอน มีเทคนิคในการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูควรใช้สื่อที่ตรงต่อจุดมุ่งหมายที่จะสอนและตรงต่อบทเรียน ควรจัดหาสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน และตรงต่อความสนใจของนักเรียนเนื้อหาของสื่อมีความถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียน เหมาะสมกับวัย ไม่มีความรุนแรงด้านการวัดผลประเมินผล ควรให้มีความเที่ยงตรงปฏิบัติอย่างจริงจังในการประเมินผลในแต่ละครั้งวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน มี เครื่องมือวัดที่ดี ทำการวัดหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อช่วยให้การวัดถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด

Thesis Title : Primary Students' Satisfaction toward Physical Education Course Management of Wattalom School, Bangkok
Student's Name : Phra Sitthisak Abhijato (Paramee)
Department : Educational Administration
Advisor : Phramaha Kraiwan Chinatuttiyo (Dr.)
Academic Year : B.E. 2556 (2013)

ABSTRACT

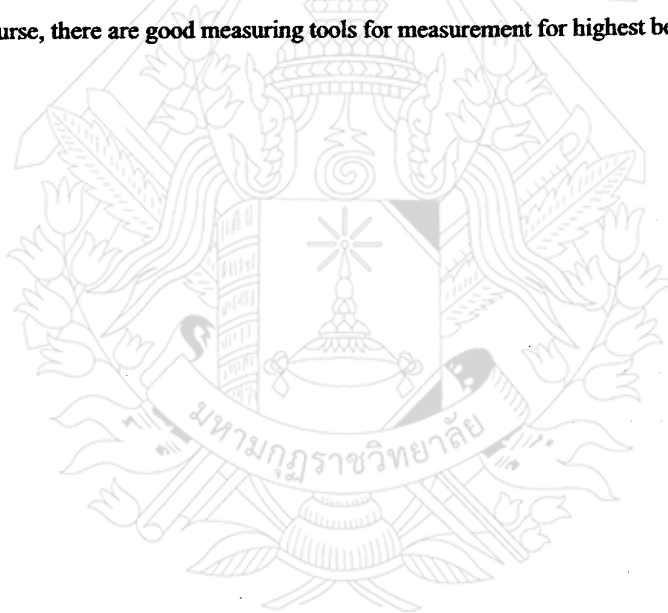
The objectives of this research are: 1. To study the secondary students' satisfaction toward physical education course management of Wattalom School, Bangkok. 2. To compare the secondary students' satisfaction toward physical education course management of Wattalom School, Bangkok to have sex, age, class were different. 3. To study problems, obstacles and to suggest the suitable ways of development physical education course management of Wattalom School, Bangkok, instrument was a questionnaire. Its quantitative data were collected from the sampling group that was the students of Wattaloms school in Bangkok, totaling 190 persons assigned by (Krejcie and Morgan) Table through the Simple Random Sampling. There were two kinds of its analytical statistics. Descriptive Statistics were composed of frequency, percentage, mean, and standard deviation. Inferential Statistics were (t-test) and (One-WAY ANOVA). If the differences were significant statistically will test difference of the average is a pair with the methods of LSD (Least - Significant Different).

The results of the research were found as follows:-

1. Secondary students' satisfaction toward physical education course management of Wattalom School, Bangkok When considering by each aspect, tangible and reliability aspects were at a high average. Whereas responsibility, Teaching and learning activities aspects were at a highest level. Media usage in the teaching management of teacher, evaluation, Techniques and teaching method were at a high level.

2. The comparison of students' satisfaction toward physical education course management of Wattalom School found that: The teachers have different sex age and class have a satisfaction toward physical education course management were not different

3. To suggest the suitable ways of development physical education course management of Wattalom School, Bangkok, teaching and learning activities aspect. Physical education teachers should provide learning activities for students to understand the rules in sports or physical activities. Allow students to choose activities according to their interests. Techniques and teaching method. Physical education teachers should have a clear instructional model. Define clear goals for students to understand the purpose of teaching. Techniques to teach students to understand. The media management of teachers. Use media for the purposes of teaching. Directly to the lesson. Should provide the media with relevant to teach. And on the interest of students. Media content is accurate and appropriate content to students. Appropriate to their age. No violence. The Evaluation. The evaluation should be accurate. Practice evaluation seriously. And purposes of course, there are good measuring tools for measurement for highest benefit.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือและความกรุณาจากหลายฝ่าย มีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และอุทิศแรงกายและแรงใจให้บริการปรึกษาที่ค้ำจุนสามารถนำความรู้มาเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาไกรวรรณ ชินทศุติโย (คร.) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้คำแนะนำแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องตามรูปแบบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และขอกราบขอบพระคุณ พระมหาฉัตรชัย สุคนฺธชโย (ผศ.คร.) ประธานสาขาบริหารการศึกษานและเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องงานวิจัยฉบับนี้

เจริญพรขอบคุณ โยมอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย นายสิทธิโชค ศรีวิเชียร และนายประกิจ เสงลาหลัก ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำ ให้บริการ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนแล้วเสร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณ นายนายยุทธ โหมาศวิน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี ที่ให้ความช่วยเหลือในการแจก Try out ขอขอบพระคุณพระมหาวิโรจน์ กุศฺตวิโร (คร.) ที่กรุณาให้คำแนะนำที่คุ้มค่าต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณ เพื่อนสหธรรมมิกทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เจ้าหน้าที่ โรงเรียนวัดตะล่อม ทุก ๆ ท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ทุกท่านที่กล่าวมาได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำองค์ความรู้ให้บริการ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาผู้ให้กำเนิดและคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ขออำนาจแห่งคุณความดีทั้งหลาย ขอให้ท่านทั้งหลายได้ประสบแต่สิ่งที่ดีปรารถนาทุก ๆ ประการ

พระสิทธิศักดิ์ อภิชาโต (ปาระมณี)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ปกฉัตรกรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตในการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	7
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	9
2.3 การจัดการเรียนวิชาพลศึกษา	17
2.4 สภาพพื้นที่ศึกษา	35
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	46

	๗
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	47
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร	52
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	52
ตอนที่ 4 ผลการวิจัยข้อเสนอแนะของความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร	72
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	73
5.1 สรุปผลการวิจัย	73
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	76
5.3 ข้อเสนอแนะ	86
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	86
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	94
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	100

ภาคผนวก ง ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)	107
ภาคผนวก จ ตารางหาค่าความเชื่อมั่น Try Out	110
ภาคผนวก ฉ ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)	113

ประวัติผู้วิจัย

115

สารบัญตาราง

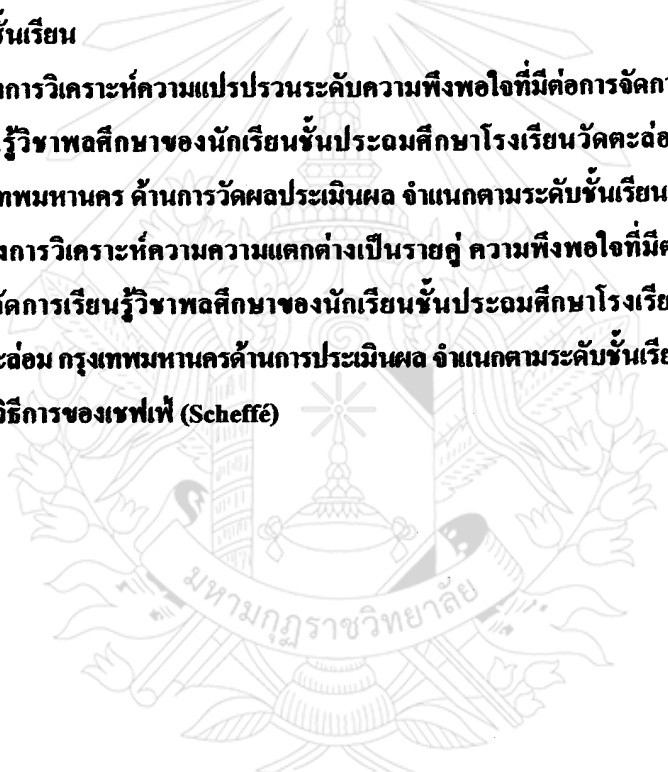
	หน้า
ตารางที่ 3.1 รายละเอียดจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามห้องเรียน โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร	45
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศอายุ ระดับชั้นเรียน	51
ตารางที่ 4.2 แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน	52
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	53
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน	54
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู	55
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครด้านการประเมินผล	56
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครโดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ	52

- ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนจำแนกตามเพศ 58
- ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามเพศ 58
- ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน
จำแนกตามเพศ 59
- ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนกตามเพศ 59
- ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู
จำแนกตามเพศ 59
- ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานครด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามเพศ 60
- ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครด้านการประเมินผล จำแนกตามเพศ 60
- ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานครด้านการวัดผลประเมินผลจำแนกตามเพศ 61

- ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ 61
- ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ 62
- ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนจำแนกตามอายุ 62
- ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามอายุ 63
- ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน
จำแนกตามอายุ 63
- ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน จำแนกตามอายุ 64
- ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของ
ครูจำแนกตามอายุ 64
- ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามอายุ 65

- ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล จำแนกตามอายุ 65
- ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
 เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
 กรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผลจำแนกตามอายุ 66
- ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตาม
 ระดับชั้นเรียน 66
- ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
 เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน 67
- ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการ
 สอนจำแนกตามชั้นเรียน 67
- ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
 เรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
 กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามชั้นเรียน 68
- ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน
 จำแนกตามระดับชั้นเรียน 68
- ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของ
 ครูจำแนกตามระดับชั้นเรียน 69

- ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูอำนวยการตามระดับชั้นเรียน 69
- ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนอำนวยการตามระดับชั้นเรียน 70
- ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดประเมินผล อำนวยการตามชั้นเรียน 70
- ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล อำนวยการตามระดับชั้นเรียน 71
- ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล อำนวยการตามระดับชั้นเรียน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) 71

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
๓๓๓๓๓๓๓๓๓ ๒.1 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์	10
๓๓๓๓๓๓๓๓๓ ๒.2 ทฤษฎีความคาดหวังกับการสร้างควมพึงพอใจ	14
๓๓๓๓๓๓๓๓๓ ๒.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของฮอยและมิสเกิล (Hoy and Miskel)	16
๓๓๓๓๓๓๓๓๓ ๒.4 ๓รูปกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือและเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนามนุษย์เพื่อให้มีคุณภาพสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศเนื่องจากการศึกษาเป็นขบวนการที่สำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ รวมทั้ง พฤติกรรม เจตคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคล ตั้งแต่เริ่มต้น ต่อเนื่องไปจนถึงทุกช่วงอายุ ตลอดชีวิต การพัฒนาดังกล่าวทำให้บุคคลมีคุณสมบัติที่เป็นปัจจัยและพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง จากการศึกษาที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าด้าน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ และการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง คุณภาพของ ประชากรก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นด้วย หลายประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้าแล้ว หรือว่าประเทศที่กำลังพัฒนา ต่างตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาได้ทุ่มเทกำลังทั้งในแง่ ความคิดและทรัพยากรของประเทศ เพื่อการปฏิรูปหรือพัฒนาการศึกษาเพื่อสะสมพลังอำนาจ ให้ประเทศสามารถพึ่งพาตนเองให้อยู่รอดหรือแข่งขันกับผู้อื่นได้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาคนอย่าง เต็มที่และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติ พ.ร.บ.การศึกษาไทย 2542 มาตรา 6 การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข² รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาจึงได้มีการตรา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาไว้ว่า การศึกษาเป็น กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม การสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

¹สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ระบบการประเมิน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2540), หน้า 51.

²พ.ร.บ.การศึกษาไทย, ฉบับที่ 1-2, (กรุงเทพมหานคร : สุทรไพศาล, 2542), หน้า 8.

การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต³ นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน⁴

วิชาพลศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของร่างกายต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อการเจริญเติบโตและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ ในสมัยก่อนมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อการมีชีวิตอยู่รอด ประกอบกับ ไม่มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ช่วยทุ่นแรง จึงทำให้คนในสมัยนั้นมีอาการออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกาย ซึ่งแตกต่างกับในสมัยปัจจุบันซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จนทำให้คนส่วนมากไม่มีโอกาสได้ออกกำลังกายเท่าที่ควร ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองความต้องการของร่างกายและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากขาดการออกกำลังกาย จึงจัดให้มีวิชาพลศึกษาขึ้น⁵ สำหรับการศึกษาในประเทศไทยนั้นสันนิษฐานว่าคงจะมีมานานแล้ว ดังจะเห็นได้จากการละเล่นของไทยและกีฬาหลายอย่างที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ สะบ้า วิ่งเปี้ยว วัว แตกกีฬาต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังไม่มีการเรียนการสอนภาคทฤษฎีหรือมีการบันทึกเอาไว้เป็นแบบเรียน คงมีแต่การถ่ายทอดโดยการสอนทางภาคปฏิบัติเท่านั้น ครั้นต่อมาได้มีการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตามหลักฐานที่พบหลักสูตรพลศึกษาใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2430 ที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าซึ่งหลักสูตรในขณะนั้นประกอบด้วยวิชาฟันดาบ กีฬาไทย การว่ายน้ำ การฝึกหัดคัดคน⁶

³พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 16, ตอนที่ 74 ก.(19สิงหาคม 2542), หน้า 4-9.

⁴แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, (กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพลส พับบริจิง, 2550-2554), หน้า 2.

⁵กรมวิชาการ, เอกสารแนะนำหลักสูตร ฉบับปรับปรุง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533), หน้า 1.

⁶โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, วารสารพลศึกษา, (พระนคร : โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, 2496), หน้า 13-15.

ปัจจุบันวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในหลักสูตรของโรงเรียนทั้งนี้ก็เพราะว่าเป็นวิชาหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและพัฒนาการตามจุดมุ่งหมายที่โรงเรียนได้วางไว้ ดังจะเห็นได้ว่าในวันหนึ่ง ๆ นั้น กิจกรรมพลศึกษาแทบจะกล่าวได้ว่าเป็นชีวิตจิตใจของเด็กนักเรียนได้โดยทีเดียว ตัวอย่างเช่น เด็กจะเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่มีการหยุดนิ่งยกเว้นแต่เฉพาะเวลากินหรือนอนเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเด็กมีความต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อช่วยในการพัฒนาทางด้านร่างกาย และจิตใจ อารมณ์และสังคม ฉะนั้นโรงเรียนจึงควรจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของเด็กที่มีอยู่แล้วนี้ให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและได้ผลดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ พลศึกษาจึงเป็นวิชาที่จำเป็นและสำคัญต่อชีวิตของเด็กนักเรียน ในโรงเรียนเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ จะแตกต่างกันบ้างก็ตรงที่วิธีการสื่อของการเรียนที่นำมาใช้เท่านั้น การสอนพลศึกษาใช้การออกกำลังกายในการเล่นกีฬาเป็นสื่อในการเรียน โดยให้นักเรียนได้เรียนด้วยการกระทำและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น คือเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งนักเรียนจะได้รับประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใดก็ต่อเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้¹ ในการเรียนพลศึกษานั้น สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความพึงพอใจในการเรียน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้เรียน เพราะว่าเป็นความรู้สึกของผู้เรียน ว่าพอใจเพียงไรต่อสิ่งที่กำลังสัมผัสอยู่ ถ้าผู้เรียนมีความพอใจ มีความสุขใจแล้วจะทำให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ อยากที่จะค้นหาความจริง ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณภาพที่จะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป การที่จะทำให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ ซึ่งความพึงพอใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนพลศึกษา การจัดสภาพการเรียน หรือจัดบรรยากาศในการเรียน ที่เหมาะสมจะทำให้เด็กเกิดความพึงพอใจ และสนุกสนานกับการเรียนนั้นๆ ครูบางคนมักปรารภนักเรียนบางคนไม่ใส่ใจหรือกระตือรือร้นในการเรียนเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะครูไม่สามารถจัดบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนสนใจหรือพึงพอใจได้²

¹ ฟอง เกิดแก้ว, การพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิชสารานุกรม, 2518), หน้า 42.

² สุวิทย์ สว่างโรจน์, "ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา", ปรวิญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2546, หน้า 9.

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในอดีตจนถึงปัจจุบัน ยังมีปัญหาที่ไม่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาโดยบรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ ประสบปัญหว่านักเรียนไม่สนใจการเรียนพลศึกษาซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากวิธีการสอนพลศึกษาของครู นอกจากนี้ครูพลศึกษายังไม่สามารถสอนให้ผู้เรียนรักและมีนิสัยในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ครูเพียงครูเพียงแต่สอนให้เล่นกีฬาเป็นให้ออกกำลังกายได้ แต่ยังไม่สามารถเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการออกกำลังกาย และครูผู้สอนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนที่ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้

จากเหตุผลและสภาพปัญหาดังกล่าวเห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาที่คือความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลของการวิจัยนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากสภาพปัญหาความสำคัญของงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

นางสาวกุลธิดา เหมเพชร, “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีทฤษฎีปัญญเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2553, หน้า 3.

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

นักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ป 1-ป 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร รวมนักเรียนทั้งหมด 190 คน จากจำนวน 6 ห้องเรียน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอน
- 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู
- 4) ด้านการวัดผลประเมินผล

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาวัดตะล่อม โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

1.5.2 ทำให้ทราบระดับของความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน โรงเรียนวัดตะล่อม พร้อมทั้งเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาพลศึกษา

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบใจ ความรู้สึกพอใจ ในด้านการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การเรียนการสอน โดยทำกิจกรรมมีการวางแผนในการทำกิจกรรม รูปแบบการทำกิจกรรม และปฏิบัติตามรูปแบบกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การใช้เทคนิคและวิธีการสอน หมายถึง รูปแบบวิธีการในการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา และ ทักษะความสามารถในการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้มากที่สุด

3. การใช้สื่อการจัดการสอนของครู หมายถึง การใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ประกอบการสอน ใช้เป็นสื่อในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจ และเกิดประโยชน์สูงสุด

4. การวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบ และการทำกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมของครูให้กับผู้เรียนอย่างมีรูปแบบ เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความเหมาะสมการใช้สื่อและเทคนิควิธีสอน ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

นักเรียนประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนวัดตะล่อม หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง“ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร” ซึ่งในบทนี้จะเป็นการรวบรวมเอกสารรายงานและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.3 การจัดการเรียนวิชาพลศึกษา
- 2.4 สภาพพื้นที่การศึกษา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความรู้สึกที่มีของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่ และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาสที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว'

วิจัย แหวนเพชร ซึ่งกล่าวถึงความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่า หมายถึง สภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกและเจตคติของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติงานอยู่ โดยแสดงออกมาเช่นความพอใจ กระตือรือร้น เต็มใจและสนุกสำราญ เป็นต้น ดังนั้น เมื่อผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในงานที่

'ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์, 2546), หน้า 793.

ทำแล้วเขาก็จะมีความพยายามอุสาหะ มีความสุขกับงานที่ทำ มีความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นในงานนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์²

²อุทัยพรรณ สุดใจ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ³

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุข หรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใด ๆ นั้น⁴

อิสริยา พจนธารี ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเห็นชอบด้วยความประทับใจ ภูมิใจยินดีในสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ความสามัคคีในหมู่คณะและเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ⁵

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึก หรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวก หรือทางลบ พื่อใจ ชอบใจ เป็นเรื่องของความรู้สึกที่มีความลึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสนองต่อความต้องการแต่ละบุคคล

²วิชัย แหวนเพชร, มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมกมล, 2543), หน้า 136.

³อุทัยพรรณ สุดใจ, “ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2545, หน้า 7.

⁴สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์, “ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศแบบมีสัญญาณผูกพันในจังหวัดลำปาง”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2540, หน้า 17.

⁵อิสริยา พจนธารี, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการจัดการศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2544, หน้า 24.

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีเรื่องความพึงพอใจนี้ ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษา และให้ความจำกัดความหมายเอาไว้ ซึ่งจะประมวลออกมาได้ดังนี้

พิทักษ์ ทรุษิม ได้ให้แนวความคิดว่า ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมินโดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยาคือเฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น⁶

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

มาสโลว์ (Maslow) ได้ให้แนวคิดที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง คือ ทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจของมนุษย์ (Maslow Theory of Human Motivation) ซึ่งเป็นทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์โดยตั้งสมมติฐานว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง หรือพึงพอใจอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นอีก ความต้องการของมนุษย์อาจจะซ้ำซ้อน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจจะเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ชั้น

ส่วนรายละเอียดของความต้องการของมนุษย์ทั้ง 5 ชั้น ของมาสโลว์ มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย

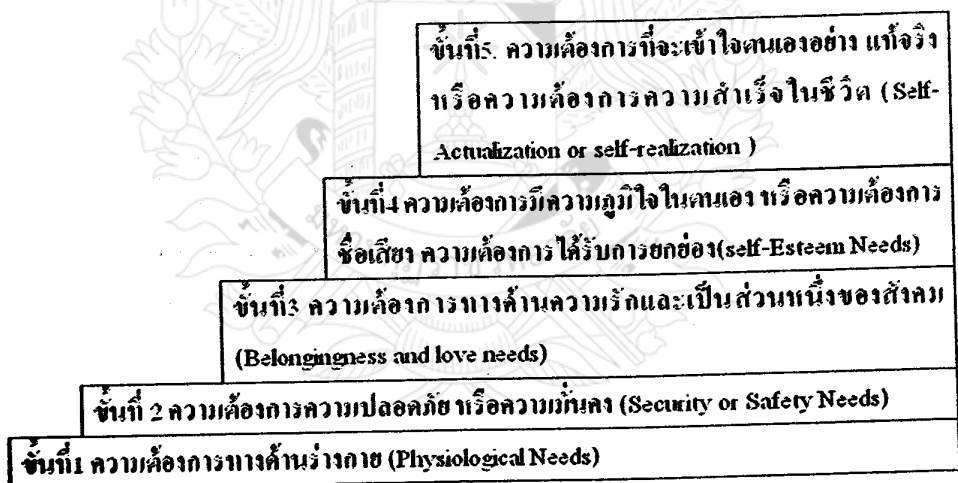
2. ความต้องการความปลอดภัย หรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางด้านความปลอดภัย หรือความต้องการต่าง ๆ ความต้องการด้านความปลอดภัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ ส่วนความมั่นคงนั้น หมายถึง ความต้องการความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงาน สถานทางสังคม

⁶พิทักษ์ ทรุษิม, “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยานนาวา”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2538, หน้า 24.

3. ความต้องการทางด้านความรัก และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Belongingness and loveness) ภายหลังจากที่คนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้ เป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน และการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและมีความรู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมอยู่เสมอ

4. ความต้องการมีความภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem Needs) ความต้องการขั้นต่อมาเป็น ความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ ความมั่นใจในตนเองเรื่อง ความสามารถ ความรู้ และความสำคัญในตัวของตนเองตลอดทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรืออยากที่จะให้คนอื่นยกย่องสรรเสริญในความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การดำรงตำแหน่ง ที่สำคัญในองค์การ

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization or Self-Realization) ลำดับขั้นตอนความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือ ความต้องการที่อยากจะได้รับผลสำเร็จในชีวิต ความนึกคิดหรือความคาดหวัง ทะเยอทะยาน ใฝ่ฝันภายหลังจากที่มนุษย์ที่จะได้รับความตอบสนอง ความต้องการทั้ง 4 ขั้น อย่างครบถ้วนแล้ว ความต้องการ ในขั้นนี้จะเกิดขึ้นและมักจะเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคนซึ่งต่างกันก็มีความนึกคิดใฝ่ฝันอยากที่จะประสบความสำเร็จ ในสิ่งที่คนคาดหวังไว้สูงส่งในทัศนะของคน⁷

แผนภูมิตี่ 2.1 ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์

⁷ Abraham H. Maslow, A theory of human motivation, Psychological Review, 50 , 1943), pp. 96-370.

ทฤษฎีการจูงใจตามแนวคิดของ เฮอร์ซเบิร์ก (The Motivation Hygiene Theory or two factors Theory)

เฮอร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg) ได้เสนอรายงานผลวิจัยเรื่อง “การจูงใจในการทำงาน” (The Motivation of work) ออกมาเผยแพร่ในปี ค.ศ. 1959 เพื่อเสนอทฤษฎีจูงใจ คำจูน (The Motivation Hygiene Theory) หรือบางที่เรียกทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Dual Factor Theory) มูลเหตุที่เฮอร์ซเบิร์กและคณะได้ทำการวิจัย และเสนอทฤษฎีดังกล่าวขึ้นมาเพื่อจะตอบคำถามที่ว่า “ผู้ปฏิบัติงานต้องการอะไรจากงานของเขา” และเพื่อพิสูจน์สมมติฐานหลักที่ว่า องค์ประกอบที่นำไปสู่ทัศนคติในทางบวก และองค์ประกอบนำไปสู่ทัศนคติทางลบในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ซึ่งค้านกับสมมติฐานเดิมที่ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในทางบวกในการปฏิบัติงาน และมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางลบด้วยโดยพวกเขาได้ทำการสัมภาษณ์วิศวกร และนักบัญชีจำนวนประมาณ 200 คน จาก 9 แห่ง ในเมือง พิตสเบิร์ก (Pittsburg) โดยได้ถามถึงเหตุการณ์ที่วิศวกรและนักบัญชีที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเรียกว่ามีอะไรบ้าง ทำให้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นหรือลดลง และได้ถามโดยให้ผู้ตอบย้อนนึกไปถึงเวลาที่มีความรู้สึกที่ดี และไม่คิดต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อหาสาเหตุที่ว่าทำไมผู้ตอบจึงมีความรู้สึกเช่นนั้น นอกจากนี้ยังได้ถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานว่ามีผลในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความเป็นอยู่หรือไม่จากการวิเคราะห์ผลที่ได้ปรากฏว่า มีปัจจัยเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดี และไม่ดีของผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) และปัจจัยคำจูน (Hygiene) ปัจจัยจูงใจที่เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ทัศนคติทางบวก เพราะทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของงาน โดยตรง นั่นคือ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Self-Actualization or Self Realization) คือ เป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ซึ่งกล่าวตรงกันหลายทฤษฎี

1. ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) หมายถึง ตัวที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfiers) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงาน ได้แก่

1) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Working Achievement) ความรู้สึกพอใจและปลานปลื้มใจในผลสำเร็จของงานเมื่อเขาได้รับการทำงานหรือแก้ไขปัญหาค่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ เป็นปัจจัยที่นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด

2) การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชยยอมรับนับถือ หรือได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ปัจจัยนี้มักจะเกิดขึ้นควบคู่กับความสำเร็จในงาน

3) ลักษณะของงาน (Work Itself) หมายถึง ลักษณะงานที่สนใจ และท้าทายความสามารถ งานที่ต้องใช้ความคิด ประดิษฐ์คิดสร้างสิ่งใหม่ ๆ แบบใหม่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ

4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงาน ได้รับความรับผิดชอบต่อการทำงานของตนอย่างเต็มที่ ไม่จำเป็นต้องตรวจตรา หรือควบคุมมากเกินไป

5) ความก้าวหน้า (Working Advancement) หมายถึง การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่ง ให้สูงขึ้น รวมถึงโอกาสที่จะได้รับเพิ่มตามความรู้ความสามารถในการทำงานเพื่อเจริญก้าวหน้าในการทำงานด้วย

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) ปัจจัยนี้เป็นตัวทำให้ไม่พอใจ (Dissatisfies) มีความสัมพันธ์ โดยตรงกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เป็นแรงจูงใจภายนอกที่เกิดจากภาวะการทำงาน ได้แก่

1) เงินเดือน (Salary) เงินเดือนและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้นเป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

2) โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความสามารถในทักษะ (Skill) วิชาชีพ

3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน (Relationship with Supervisor and Peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยา หรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีความเข้าใจกัน และกันเป็นอย่างดี

4) สถานของอาชีพ (Job Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม มีเกียรติ และศักดิ์ศรี

5) นโยบายและการบริหารงาน (Policy and Actualization) หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์กรการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร

6) สภาพการทำงาน (Working Condition) ได้แก่ สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ

7) ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal life) หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ เช่น การที่บุคคลถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ซึ่งห่างไกลจากครอบครัว ทำให้ไม่มีความสุข และไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

8) ความมั่นคงในงาน (Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนในอาชีพ หรือความมั่นคงในองค์กร

9) วิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision-Technique) หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหาร

ปัจจัยค่าจูงใจไม่ใช่เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่จะเป็นข้อกำหนดเบื้องต้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ทำอยู่ การค้นพบที่สำคัญจากการศึกษาของเฮร์ซเบิร์ก คือ ปัจจัยค่าจูงใจนั้นจะมีผลกระทบต่อความไม่พอใจในงานที่ทำ กล่าวคือปัจจัยค่าจูงใจย่อมจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ทำ ถ้าหากว่าปัจจัยค่าจูงใจไม่มีอยู่ แต่ถ้าหากว่าปัจจัยค่าจูงใจมีอยู่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนจะมีความพอใจในงานที่ทำนั่นเอง ส่วนปัจจัยจูงใจก็ไม่ได้เป็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน ดังนั้น ข้อสมมติฐานที่สำคัญของเฮร์ซเบิร์กก็คือความพอใจในการทำงานที่จะเป็นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงาน¹

ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom S Expectancy)

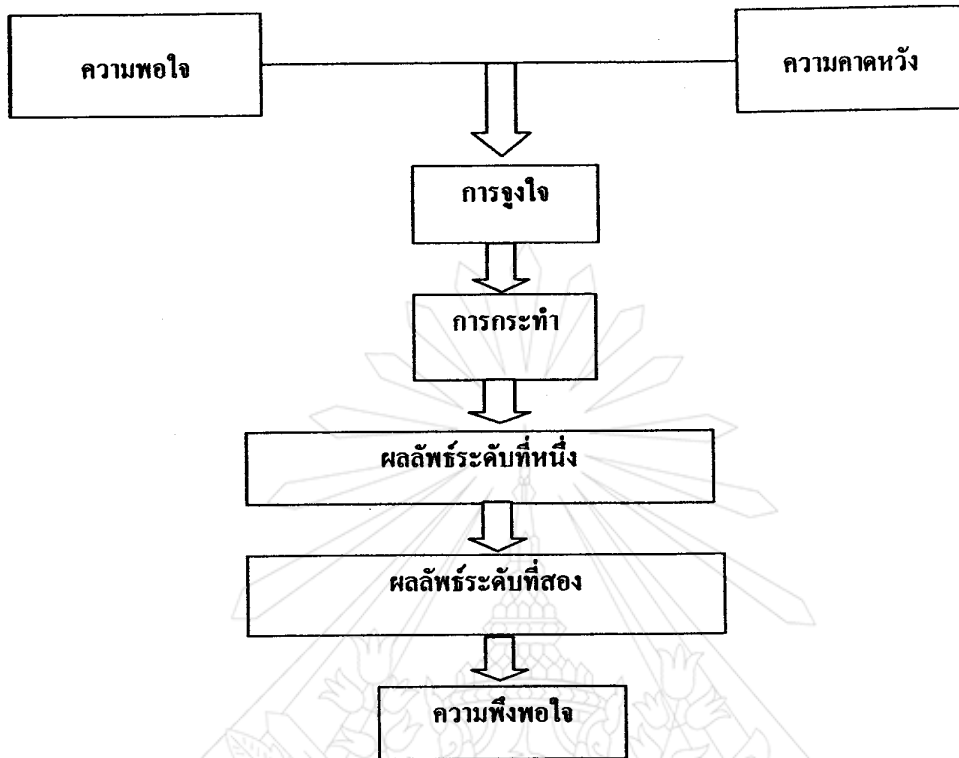
วรูม (Victor H. Vroom) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับในแง่ความคาดหวังในทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ว่า การจูงใจเป็นผลของความมากน้อยที่บุคคลมีต่อความต้องการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการคาดคะเนของบุคคลนั้นต่อความน่าจะเป็นของการกระทำที่จะนำไปสู่สิ่งนั้น ดังที่รูปแบบการจูงใจตามทฤษฎีนี้จึงไปประกอบด้วยความพึงพอใจ (Valance) ความคาดหวัง (Expectancy) ซึ่งจะเป็นตัวที่ทำให้เกิดการจูงใจ และผลลัพธ์ (Outcomes) ความพึงพอใจ (Valance) หมายถึง ความรุนแรงของความปรารถนาของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจนี้แสดงออกถึงความมากน้อยของความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย โดยที่ความพอใจจะเกิดขึ้นภายในตัวของแต่ละบุคคลซึ่งกำหนดด้วยประสบการณ์ ดังนั้น ความพอใจของวรูมก็คือ

ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเชื่ออย่างแรงกล้าว่าการกระทำที่แสดงออกมานั้นจะทำให้เกิดผลลัพธ์เป็นพิเศษ ความคาดหวังนั้นจะแสดงให้เห็นถึงการคาดคะเนของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความน่าจะเป็นของการกระทำที่บรรลุผลลัพธ์อย่างหนึ่ง จะสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่งได้

ผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่ได้รับการกระตุ้นและแรงจูงใจ ผลลัพธ์มีอยู่ 2 ระดับ ผลลัพธ์ระดับที่หนึ่ง (Primary Outcomes) เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากผลการปฏิบัติงาน และผลลัพธ์ระดับที่สอง เป็นผลลัพธ์ที่เกี่ยวกับผลลัพธ์ระดับหนึ่ง กล่าวคือ เป็นผลลัพธ์ที่ได้รับตามหลังจากที่ได้รับผลลัพธ์ระดับหนึ่งแล้วการใช้ทฤษฎีความคาดหวังในการจูงใจของบุคลากรในหน่วยงานที่ให้ความพึงพอใจในการมทำงาน จะมีกระบวนการดังปรากฏในแผนภูมิต่อไปนี้

¹Frederick Herzberg, *Work and Nature of Man*, (New York : The World Publishing Company, 1967), pp.72-74.

²Victor H.Vroom, *Work and Motivation*, (New York : Free Press, 1964), p. 17.

แผนภูมิที่ 2.2 ทฤษฎีความคาดหวังกับการสร้างความพึงพอใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจของฮอยและมิสเกล Hoy and Miskel

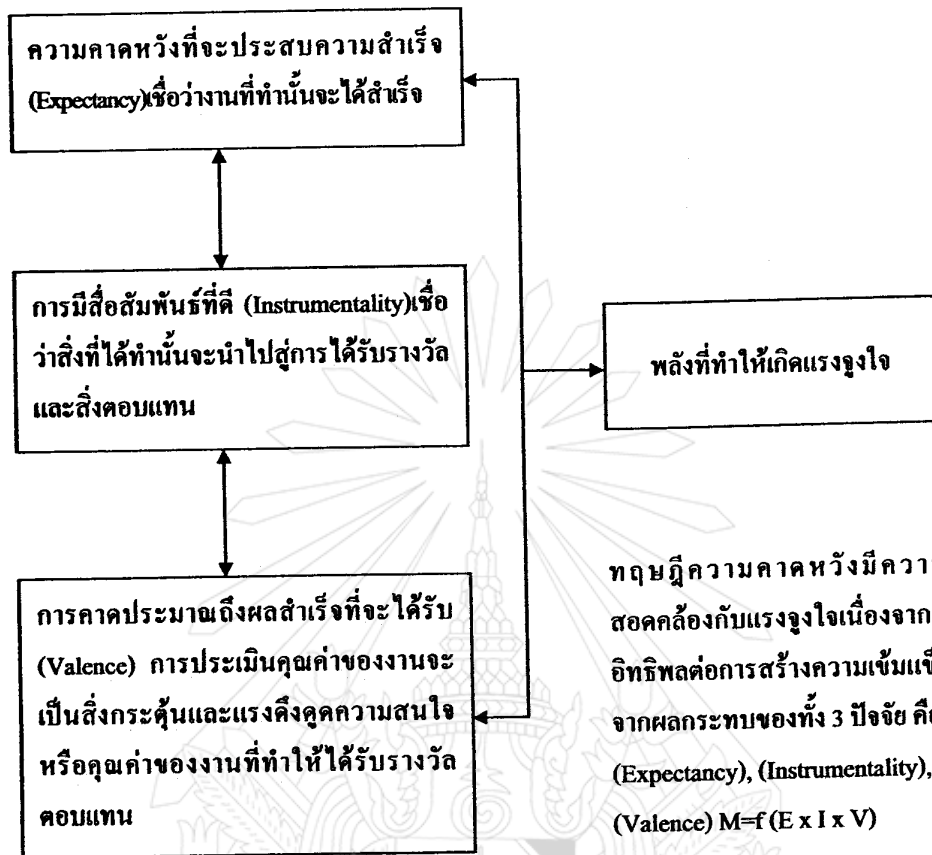
ฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง Educational Administration Theory, Research and Practice ความเชื่อเกี่ยวกับผลลัพธ์เกี่ยวกับทฤษฎีความคาดหวังความคาดหวังสามารถสร้างขึ้นโดยสันนิษฐานบนพื้นฐานแนวคิดของบุคคลประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ

1. ความคาดหวังที่จะประสบผลสำเร็จ (Expectancy) เป็นความรู้สึที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันในตัวบุคคล ดังนั้นการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นอย่างตั้งใจจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นและได้รับความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น ถ้าครูมีความคาดหวังที่จะให้นักเรียนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จพวกเขาต้องมีความคาดหวังในตัวนักเรียนในระดับสูงและพวกเขาต้องมีความพยายามทำให้ได้ตามความคาดหวังนั้น และถ้านักเรียนเชื่อว่าพวกเขาสามารถที่จะออกแบบและทำงานสำเร็จตามโครงการในวิทยาศาสตร์ นักเรียนก็ต้องมีระดับความคาดหวังสูงเช่นกัน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์มีความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิตและต้องมีการกระทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ของตนเอง

2. การสื่อสัมพันธ์ที่ดี (Instrumentality) เป็นสิ่งที่น่าสนใจใช้วัดผลจากการกระทำหากผลการกระทำเป็นสิ่งที่ดีก็จะได้รับรางวัลและผลตอบแทน ดังนั้นการมีสื่อสัมพันธ์ที่ดีจึงเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ ความแตกต่างขององค์กรนั้นทำให้เกิดความเข้มแข็ง การกระทำของบุคคลจะนำไปสู่ผลตอบแทน และการมีสื่อสัมพันธ์ที่ดี ก็จะสามารถใช้เป็นคำถามนั้นว่า ถ้าหากเราต้องการที่จะได้รับผลตอบแทนกลับมจะทำอย่างไร เช่น ถ้าครุคคิดว่าจะให้นักเรียนประสบความสำเร็จในห้องเรียนของพวกเขา สิ่งที่น่าเป็นไปนั้นก็คือกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีการใช้วัสดุเครื่องมือที่มีคุณภาพ และหากผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนนั้นถูกส่งไปถึงผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนที่จะทำให้มีสิ่งจูงใจให้ได้รับการยอมรับจากชุมชน เช่นเดียวกัน ถ้าตัวนักเรียนต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ พวกเขาต้องช่วยเหลือในการออกแบบและกำหนด โครงสร้าง การจัดองค์ความรู้ซึ่งการกระทำเช่นนี้ได้ต้องใช้การมีสื่อสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ

3. การคาดประมาณถึงผลสำเร็จที่จะได้รับ (Valence) เป็นความเข้าใจว่าการคาดประมาณถึงผลสำเร็จที่ได้รับเป็นสิ่งที่ดีที่ดึงดูดใจที่จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่ยั่งยืน แนวคิดที่มีความคล้ายคลึงที่แนวคิดหนึ่งว่า “อะไรที่ทำให้ชุมชนพิจารณาหรือเชื่อว่าสิ่งที่ทำเป็นประโยชน์” สิ่ง que แสดงออกมาในคำตอบก็คือความสามารถของบุคคลความเป็นอิสระในการจัดการและความสามารถในการสร้างสรรค์ เป็นผลกลับจากการทำงานที่มีการประเมินค่าทางการศึกษาและเป็นผลผลิตที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับสูงซึ่งนำมาใช้ในการวิจัยของความสหสัมพันธ์ของพลัง กับความพิเศษของรางวัล ตามหลักการแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel) สามารถแสดงในแผนภูมิ¹⁰

¹⁰Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel, *Educational Administration Theory, Research and Practice*, (New York : Copyright, 2008), pp. 153-155.

แผนภูมิที่ 2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของฮอยและมิสเกิล (Hoy and Miskel)

สรุปว่าแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ เป็นปฏิกิริยาที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มีกระตุ้นทำให้เกิดการแสดงผลออกมาไม่ว่าจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความรู้สึกต่อสิ่งเร้า

2.3 การจัดการเรียนวิชาพลศึกษา

2.3.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

ทูด (Good) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการ

ของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอปออ่อนอารีมีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้นทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุม อารมณ์ มีความอดทนอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มากทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความเสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี¹¹

บุชเชอร์ (Brucher) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น¹²

Camille & Rosalind ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ¹³

จรวย แก่นวงศ์คำ ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้¹⁴

¹¹Good,C.V., Dictionary of Education, (New York : McGraw g Hill Bool Co.Inc, 1973), p. 368.

¹²Brucher,C.A., fundamental of Physical Education, (St. Luois:The C.V. Mosby, 1960), p.34.

¹³Camille,B.and C. Rosalind, Theory in Physical Education, A Guide of Program charge, (Philadelphia : leaf liger, 1963), p. 54.

¹⁴ศ.จรวย แก่นวงศ์คำ, การจัดและบริหารพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 17.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ให้ความหมายของวิชาพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่า พลศึกษา คือ วิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆเป็นสื่อของการเรียน¹⁵

วรศักดิ์ เพียรชอบ ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้วตามชนิดและนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่เกิดขึ้น¹⁶

สุวิมล ตั้งสังพจน์ ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคน ให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมพลศึกษาดังพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี¹⁷

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางกาย เช่น การออกกำลังกาย กีฬา กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างดีเยี่ยม และอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3.2 ความสำคัญของพลศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงความสำคัญของพลศึกษาไว้ว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี และเป็น

¹⁵วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, การสอนพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี, 2539), หน้า 23.

¹⁶วรศักดิ์ เพียรชอบ, “ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา”, วารสารพลศึกษา, (11 มิถุนายน 2512) : 39.

¹⁷สุวิมล ตั้งสังพจน์, การวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา, ((กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526), หน้า 14-15.

เลขทะเบียน 5745377
เลขเรียกหนังสือ 0.732.86
วันที่ 29 ก.ย. 53

ยอมรับกันว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกาย เป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลต่อการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความต้องการของเด็กในด้านการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพของเด็กเอง อีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อให้เกิดขึ้นในตัวเด็กโดยผ่านกิจกรรมการเล่นต่าง ๆ¹⁸

วรศักดิ์ เทียรชอบ ได้กล่าวว่า การที่วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาอย่างหนึ่งดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ก็เนื่องมาจากการพลศึกษาได้มีการตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญ 2 อย่าง คือ การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงความมุ่งหมายของการพลศึกษาเอง และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโปรแกรมที่เกี่ยวกับการฝึกแบบหมู่ออกไป การพลศึกษานั้นควรจะมุ่งความสนใจของตนเองและทำตนเองให้มีความเกี่ยวข้องกับ โปรแกรมของ โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย การตัดสินใจในสิ่งเหล่านี้เป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ว่าพลศึกษานั้นเป็นกระบวนการศึกษาที่มีประโยชน์ ที่จะช่วยทำให้การศึกษาเพื่อความเป็นอกตตบুদ্ধ และเพื่อความเป็นพลเมืองที่ดี ได้ประโยชน์เหล่านี้เกิดจากพัฒนาการที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ใน 4 ประการ คือ 1) พัฒนาการทางระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย 2) พัฒนาการทางด้านทักษะในการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท 3) พัฒนาการทางความสนใจในการเล่นและนันทนาการ 4) พัฒนาการในมาตรฐานของพฤติกรรม¹⁹

สมาคมกีฬาและพลศึกษานานาชาติ (NASPE) ได้สรุปเนื้อหาที่เป็นมาตรฐานของพลศึกษาในการพัฒนากีฬาและพลศึกษาของประเทศไว้ว่า “เคลื่อนที่ไปสู่อนาคต: มาตรฐานพลศึกษาระดับนานาชาติ (1995)” ซึ่งตัวชี้วัดมาตรฐานของเนื้อหาพลศึกษาคือ นักเรียนมีความรู้มีคุณค่า และสามารถปฏิบัติได้ประกอบด้วยมาตรฐาน 7 มาตรฐานด้วยกัน ได้แก่²⁰

- มาตรฐานที่ 1 นักเรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวและมีทักษะการเคลื่อนไหว
- มาตรฐานที่ 2 นักเรียนประยุกต์ความคิดรวบยอดของการเคลื่อนไหวและหลักการของการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว

¹⁸สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544), หน้า 35.

¹⁹วรศักดิ์ เทียรชอบ, หลักการพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540), หน้า 80.

²⁰Susan K. Kovar and others, *Elementary classroom teachers as movement educators*, (New York : McGraw-Hill Companies, 2004), pp.6-7.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของพิชิตกร มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

มาตรฐานที่ 3 นักเรียนมีความสามารถในการใช้กิจกรรมทางกายในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานที่ 4 นักเรียนได้รับผลสำเร็จและค้ำลงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีในระดับของสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 5 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อบุคคลและพฤติกรรมทางสังคมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

มาตรฐานที่ 6 นักเรียนมีความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

มาตรฐานที่ 7 นักเรียนเข้าใจในการจัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม เพื่อความสนุกสนานเพื่อความท้าทาย เหมาะสมกับความรู้สึกร่างกาย และการปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคม

สรุป พลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับศาสตร์ทางการศึกษา อื่น ๆ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีการพัฒนาเป็นองค์รวม นั่นคือ การพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คุณค่าและประโยชน์ของพลศึกษาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้พัฒนาความซาบซึ้งของการเคลื่อนไหวจนถึงขั้นที่ระลึกได้ว่ากิจกรรมเหล่านั้น คือส่วนที่จำเป็นอย่างหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนนั้น แสดงว่าบุคคลได้เห็นความสำคัญของการประกอบกิจกรรมพลศึกษาให้เป็นกิจนิสัยนั่นเอง

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

การสอนพลศึกษา เป็นสาระหนึ่งที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งการที่จะจัดการศึกษาพลศึกษาให้ได้คุณภาพและประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการวางแผนงานในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบในสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติตามแผนงานตามขอบข่ายของตน เช่นเดียวกับครูพลศึกษาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามแผนงาน โครงการที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในเรื่องการสอนและการทำเอกสารต่าง ๆ จึงจะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพและนักเรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวว่าวิธีสอนพลศึกษา หมายถึงการให้เด็กพบกับประสบการณ์ที่ครูจัดไว้โดยทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้เด็กดู ได้ฟัง ได้จับต้อง ก็เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่ง การสอนในแต่ละครั้งอาจใช้วิธีการสอนหลายอย่างประกอบกัน ความมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตน แต่ละคนสร้างการเรียนรู้ขึ้นเอง ครูเป็นเพียงผู้เรียงสถานการณ์ กิจกรรมและประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนที่เด็กจะเรียนรู้ได้ดี ที่เรียกว่าครูสอนได้ดีนั้นก็คือ ครูสามารถจัดประสบการณ์ ให้แก่เด็กได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก การสอนพลศึกษามีวิธีสอนแบบต่าง ๆ คือ การสอนแบบบรรยาย การสอนมอบหมายงาน การสอนแบบสาธิต การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบวิทยาศาสตร์

การสอนแบบสั่งการ ฯลฯ การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปที่ได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น ของแฮร์บาด เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนพลศึกษาประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อม เพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม

2. ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดง ตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง แบบฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ขั้นใช้ ได้แก่การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นเกมส์แข่งขัน

5. ขั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ การสรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน เป็นขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นสอนฝึกหัด และขั้นสรุปและประเมินผล อาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู²¹

กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา จะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียนมีการบริหาร การใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1. การจัดการเวลาเรียน ผู้บริหาร และบุคลากร ในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

2. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

²¹จักรพันธ์ ศรีมกฏ, “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชิงใหม่”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2552, หน้า21.

3. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะปลอดภัย พร้อม และเพียงพอ สำหรับบริการ และผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อ การมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

4. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ให้สะดวก เพียงพอและ ทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ใน สภาพที่พร้อมใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ ภูมิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะ กิจกรรมการทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเอง ที่เป็น ราชบุคคลและราชกลุ่ม

6. กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือ มาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความ มีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย

7. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษา ที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ²²

สรุป ได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การวางแผนในการทำกิจกรรมหรือ การทำกิจกรรมอย่างมีรูปแบบ การเรียนการสอนด้านกิจกรรม มีการบริหารอย่างเป็นระบบและ ปฏิบัติตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้อง และมีคุณภาพ มากที่สุด

2. การใช้เทคนิคและวิธีสอน

วิธีสอนพลศึกษา (Physical Education Teaching Methods)

วิธีการสอน หมายถึง วิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการใช้เทคนิคการสอน เมื่อหาวิชาและสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนวิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจ สำคัญในการสอนของครู เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่างการให้ความรู้ ประสบการณ์ เนื้อหา กับตัว นักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามจุดหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจะต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับความ ต้องการ ความสนใจ ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ประสบการณ์ และสถานการณ์ใน

²²กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545), หน้า 144-145.

การเรียนวิชานั้น ๆ วิธีสอนที่สามารถนำมาคิดแปลงในการสอนพลศึกษา ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ กล่าวไว้ว่า การที่ลำดับและขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้าน ได้อย่างคืบหน้า ครูผู้สอนจะต้องรู้และสามารถเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย การเรียนการสอน วิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียน ได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในบางด้านเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการ เรียนการสอนในวิชาพลศึกษาบางวิธี จึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย²³

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่ หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสิทธิภาพที่จัดให้นักเรียนและสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอน ในวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการการสอน บางวิธีที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องคิดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และ สภาพการณ์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียน การสอนในวิชาพลศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมีการคิดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากขึ้นอีกตามไป ด้วย วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ครูอาจจะนำมาคิดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เสริมเพื่อให้การเรียน การสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือ โครงการ ให้นักเรียน ไปทำหรือ ไปศึกษาค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม คำตอบ

²³วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 274-292.

8. วิธีการสอนโดยการใช้คำบรรยายประกอบ

9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา

10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา

12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษานั้นมีความมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัดดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ นับว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษาเพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบดพร่องทางด้านนี้วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ฉะนั้นการสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุขนิสัยด้วย²⁴

บุญเตียง ศรีสุข ได้รวบรวมวิธีสอนที่ใช้กับการสอนวิชาพลศึกษาไว้ ดังนี้

1. การสอนแบบชั่วคราว เป็นการสอนที่มีลักษณะผู้เรียนจะต้องทำตามคำสั่งของครูผู้สอนสั่งออกไปว่าจะทำอะไรในแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมควรจะเป็นลักษณะใด ซึ่งการสั่งนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการสั่งคือ ครูผู้สอนเพียงคนเดียว เด็กนักเรียนมีหน้าที่ทำตามคำสั่งครูเท่านั้น การสอนแบบนี้บางครั้งเรียกว่า “การสอนโดยใช้ครูเป็นจุดศูนย์กลาง”

2. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ การสอนวิธีนี้แตกต่างจากการสอนแบบสั่งการคือ การสอนทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ที่ตัวของครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่อิสระในการฝึกกิจกรรม

²⁴จักรพันธ์ ศรีมกุฏ, “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 24.

แต่การสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขา แต่ยังมีลักษณะคล้ายกับการสั่งการ คือ สั่งให้เด็กทำไป การกระทำนั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบหมายและกำหนดให้เด็ก ไปทำ หรือ ไปฝึก

3. การสาธิต การสาธิตเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเกี่ยวกับการฝึกหัด การทดลอง โดยเฉพาะกิจกรรมทางพลศึกษาจะขาดไม่ได้ในการเรียนการสอน คือ การสาธิต หรือทำให้เด็ก ได้ดูเป็นตัวอย่างที่จะนำไปฝึกกิจกรรมนั้น ๆ

4. การสอนแบบจับคู่ การสอนแบบนี้เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการและมอบหมายงานที่ ให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการวัดผลและสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มียาก การสอนแบบจับคู่นี้เกิดขึ้นเนื่องจากการสอนที่มีครูเพียงคนเดียว ไม่สามารถที่จะสังเกตและประเมินผลการเรียนของเด็ก ได้ทั้งชั้นเรียน ขณะที่เด็กกำลังฝึกอยู่และครูไม่สามารถที่จะดูแลแก้ไขข้อบกพร่องได้ทั่วถึง ฉะนั้นจึงให้มีการจับคู่เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือคู่ของคนให้ทำได้ถูกต้องและมีทักษะดีขึ้น ไม่ใช่จับคู่เพื่อแข่งขันระหว่างคู่

5. การสอนแบบกลุ่มย่อย ลักษณะคล้ายกับแบบจับคู่ แต่เพิ่มจำนวนขึ้นไปให้เป็นกลุ่ม ๆ มากกว่าแบบจับคู่ คือ จะมีครูฝึกผู้สังเกต ผู้คอยบันทึกข้อผิดพลาด หรือบันทึกการฝึกว่า ฝึกกิจกรรมใดได้เพียงใดและอย่างไร

6. การสอนแบบรายบุคคล เป็นการถ่ายทอดการจัด โปรแกรม การสอนต้องมีเนื้อหาวิชา มากพอที่จะ ได้ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกทดลอง และเร้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

7. การสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมอันก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนมีความสำคัญในด้านต่อไปนี้

- 1) ความสามารถในการถาม
- 2) ความสามารถในการเปรียบเทียบ
- 3) ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็น จากการเปรียบเทียบจากของสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

- 4) ความสามารถในการตัดสินใจ

- 5) ความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้าช่วยแก้ปัญหา

8. การสอนแบบการแก้ปัญหา การสอนแบบนี้เป็นการสอนต่อจากการสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า ปัญหาอาจจะแยกเป็นปัญหาย่อย ๆ และหาทางแก้ปัญหาย่อย ๆ เหล่านั้น แล้วจึงนำมารวมรวมเป็นวิธีการแก้ปัญหาใหม่นั้นเอง การตั้งปัญหาครูผู้สอนเป็นผู้เสนอแก่ผู้เรียน ปัญหาที่ครูเสนอนั้นต้องมีมาก เพื่อให้ นักเรียน ได้เลือกแต่การค้นคว้าหาเหตุผลและการทดลองเพื่อหาวิธีการ

แก้ปัญหา นั้น ๆ ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการเองโดยอิสระ ฉะนั้นการสอนแบบแก้ปัญหา ก็คือการให้ ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้เหตุผลและการตัดสินใจ²⁵

วิธีการสอนแบบต่าง ๆ

1. การสอนแบบสั่งการ (Teaching by command)

การสอนแบบสั่งการ เป็นแบบการสอนที่มีความสามารถที่จะให้ผู้เรียน ไปถึงจุดมุ่งหมายที่ น้อยที่สุดหรือต่ำสุด เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ แต่ก็ยังเป็นแบบที่เราใช้มากที่สุดการสอนวิชา พลศึกษาในปัจจุบันนี้ เนื่องจากว่าห้องเรียนหนึ่ง ๆ มีนักเรียนมากเกินไปนั่นเอง การสอนแบบ สั่งการนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นแบบวิธีสอนที่เป็นพื้นฐานและ โครงสร้างของวิธีสอนแบบอื่น ๆ ที่ใช้กัน อยู่เป็นประจำในปัจจุบันนี้ด้วย

2. การสอนแบบมอบงานให้ทำ (Teaching by Task)

การสอนแบบมอบงานให้ทำ มีความแตกต่างกับการสอนแบบสั่งการ คือ การสอนแบบ สั่งการนั้นทุกสิ่งอย่างจะขึ้นอยู่กับครูสอนเพียงคนเดียว เด็กไม่มีอิสระในการฝึกกิจกรรม แต่การ สอนแบบมอบงานให้ทำนี้เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขามากยิ่งขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การสอนลักษณะนี้ก็ถือว่าเป็นการสอนที่คล้ายคลึงกับการสอนแบบสั่งการ คือสั่งให้เด็ก ไปทำ การทำนั้นก็คือสิ่งที่ครูมอบและกำหนดให้ ซึ่งถือว่าเป็นงานในเนื้อหาวิชาที่กำหนดโดยเด็กจะรู้ว่า เขาจะเริ่มเมื่อไร และจะหยุดเมื่อไรถึงอย่างไรก็ตาม การมอบหมายงานให้เด็กไปฝึกหรือกระทำนั้น ก็คงอยู่ในความควบคุมของครูแต่ครูจะมีเวลา ได้พัก ไม่ต้องเหนื่อยมากเหมือนการสอนแบบสั่งการ ซึ่งครูจะต้องอยู่หรือคอยควบคุมเด็กตลอดเวลา การสอนแบบมอบงานให้ทำจะเปิด โอกาสให้เด็กกับ ครูมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น เด็กมีโอกาสนะพัฒนาตัวของเขาอย่างอิสระมากขึ้นกว่าการสอน แบบสั่งการ

3. การสอนแบบจับคู่ (Reciprocal Teaching)

การสอนแบบจับคู่ เป็นแบบการสอนที่เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่า การสอนแบบสั่งการ และแบบมอบงานให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับ เรื่องการวัดผล และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมากขึ้นด้วย

4. การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อย (Use of Small Group)

การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ก็คล้ายกับวิธีสอนแบบจับคู่ แต่การสอนแบบกลุ่มย่อยมี เติงมากขึ้นมากกว่าแบบจับคู่ ก็คือมีผู้สังเกตและผู้บันทึกการสอนแบบเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีประโยชน์

²⁵บุญเลี้ยง ศรีสุข, การสอนพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุนทรกิจการพิมพ์, 2539), หน้า

มากในกรณีทีอุปกรณ และเครื่องมื มีจำนวนจำกัด การแบ่งกลุ่มย่อย มักจะแบ่งเป็นกลุ่มละ 3-4 คน (บางกรณีอาจจะมากกว่านี้)

5. การสอนเป็นรายบุคคล (The Individual program)

หัวใจสำคัญในการสอนก็คือ การเรียนเป็นรายบุคคล เพราะในการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของแต่ละคน จะเรียนแทนกันไม่ได้ การจัดโปรแกรมในการสอนจะต้องมีเนื้อหาวิชามากพอที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ทดลอง หรือเลือก และเร้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

6. การสอนโดยวิธีแนะแนวให้ค้นคว้า (Guide Discovery)

การสอนแบบแนะแนวให้เกิดการค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบพิจารณาอันจะก่อให้เกิดความ งอกงามทางด้านสติปัญญา เมื่อพูดถึงกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญานั้นกินความหมายมาก ซึ่งต่างกับกิจกรรมอื่น ๆ นักจิตวิทยาและนักวิจัยที่มีชื่อเสียงได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่ากิจกรรมจะก่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญานั้นคือ กิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้กระทำมีความสามารถในสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ความสามารถในการถาม
2. ความสามารถในการเปรียบเทียบ
3. ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็นจากการเปรียบเทียบจากของสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

4. ความสามารถในการตัดสินใจ
5. มีความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เข้าช่วยในการแก้ปัญหา
6. มีความสามารถในการคิดประดิษฐ์
7. มีความสามารถในการค้นคว้า
8. มีความสามารถในการตอบได้²⁶

ขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา

วิสูตร กองจินดา กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้นควรประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

²⁶จักรพันธ์ ศรีมกุฏ, “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชิงใหม่”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, อ้างแล้ว, หน้า 29.

1. ขั้นตอนอุ่นร่างกาย เป็นการเตรียมตัวผู้เรียน ให้พร้อมที่จะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้เกิดความพร้อม และช่วยให้ร่างกายมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นอีกด้วย ในช่วงโมงพลศึกษาควรจะอบอุ่นร่างกายดังนี้

- 1) ใช้เวลาประมาณ 5 – 10 นาที สำหรับอบอุ่นร่างกาย
- 2) ควรเริ่มด้วยท่าบริหารช้า ๆ และเบา ๆ ก่อนแล้วจึงเร่งความเร็วและหนักขึ้นเป็นลำดับ
- 3) ท่าบริหารควรบริหารร่างกายได้ครบทุกส่วน

2. ขั้นตอนอธิบายและสาธิต การอธิบายและสาธิตเป็นวิธีสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่สอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการฝึกหัดและเล่นต่อไป ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียน ได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสำรวจความสามารถของตนเอง รู้จักทั้งตนเอง และขณะผู้เรียนทดลองฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยวิธีการของตนเองอยู่นั้น ครูควรตั้งปัญหา ชี้แนะในจุดสำคัญต่าง ๆ ควบคู่กัน ไปด้วยการอธิบายและสาธิต ทักษะวิธีการเล่นต่าง ๆ ควรจะสอนจากง่ายไปหายาก

3. ขั้นฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะ การฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียน ได้นำเอาความรู้และทักษะที่เรียนมาแล้ว ไปใช้เล่นด้วยความสนุกสนานการสอนในขั้นนี้จะให้ผลดีต้องคำนึงถึง

- 1) จำนวนอุปกรณ์สำหรับฝึกหัดควรมีเพียงพอ เพื่อจะสามารถฝึกหัดได้พร้อม ๆ กันไป
- 2) แบบฝึกทักษะควรจะใช้แบบฝึกเฉพาะสำหรับกีฬาประเภทนั้น ๆ
- 3) ระหว่างฝึกทักษะควรสอดแทรกการแข่งขันเข้าไปด้วย จะทำให้การฝึกมีความสนุกสนาน

4) ฝึกจากง่าย ไปหายากและจากอยู่กับที่ ไปยังท่าเคลื่อนไหวที่

4. ขั้นสรุป เป็นการสรุปประเมินผลบทเรียนในช่วง โมง เป็นขั้นตอนที่ควรจะทำก่อนหมดเวลาประมาณ 5-8 นาที ในการสรุปนี้อาจทำได้โดยคัดเลือกผู้เรียนออกมาเล่นหรือแสดงในสิ่งที่ครูได้สอนไปแล้ว หรืออาจสรุปโดยวิธีการสังเกตของครูแล้วแจ้งให้ผู้เรียนทราบ²⁷

สรุป ได้ว่า การใช้เทคนิคและวิธีสอน หมายถึง การใช้รูปแบบวิธีการในการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาเพื่อจะนำผู้เรียน เข้าสู่การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการที่จะสื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในการเรียน ได้มากที่สุดและบรรลุตามวัตถุประสงค์ การใช้เครื่องมือประกอบการสอน เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการสอน เพิ่มความสนใจให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุข และ สนุกสนาน

²⁷วิสูตร กองจินดา, การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530), หน้า 92-94.

3. การใช้สื่อการจัดการสอนของครู

สื่อการสอนทักษะด้านกีฬา

1. ลูกบอล ไม่จำเป็นต้องเป็นลูกบอลใหญ่ ๆ อาจใช้ลูกบอลเล็ก ๆ ก็ได้สำหรับเล่นเกม โดยจะหาลูกบอลเทนนิสเก่า ๆ หรือใช้ลูกบอลยางแทนก็ได้ หรือถ้าจะประดิษฐ์ขึ้นมาโดยใช้ดินเหนียวปั้นเป็นลูกกลม ๆ ขนาดตามความต้องการแล้วใช้กระดาษปะดินเหนียวนั้นจนรอบให้หนาประมาณ 1 ซม. แล้วผ่าครึ่งเอาดินออกจะได้กระดาษเป็น 2 ซีก แล้วนำมาประกบกันใหม่
2. ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดหน้า หรือจะเป็นผ้าสีเหลี่ยมผืนผ้าขนาดผ้าเช็ดหน้าก็ได้สำหรับเล่น ปกติหาถุงมือน้อยซองผ้า ผูกวง 3 ขา แข่งหางก็ได้ อาจจะขอให้เด็กช่วยกันจัดหาก็ได้
3. ไม้คทา ใช้สำหรับวิ่งเปรี้ยว เล่นวิ่งผลัด ทำค้ำขมิ้นยาวประมาณ 1 ฟุต เส้นผ่าศูนย์กลางมี ประมาณ 4 อัน
5. ขอล็ก ทุกโรงเรียนมีอยู่แล้ว เวลาจะลงสนามเล่นเกมควรนำไปด้วยเพื่อใช้จกคะแนน ให้เด็กหรือใช้ทำสนามเส้นเริ่ม เส้นชัย และอื่น ๆ
6. ถุงดำ ถุงดำนี้อาจจะเรียกแต่ชื่อเท่านั้นอาจใช้เม็ดอย่างอื่นแทนก็ได้ เช่น เมล็ดมะขาม เป็นต้น วิธีทำคือตัดผ้ากลม ๆ 2 ชิ้นแล้วทาบเข้าด้วยกันเย็บริมผ้าติดกันเหลือช่องว่างไว้สำหรับใส่ เมล็ดพืชเข้าไปเล็กน้อย ก่อนที่จะใส่ให้กลับผ้าเสียเพื่อให้ตะเข็บผ้าซ่อนอยู่ข้างใน การใช้เมล็ดให้ใส่ หอม ๆ อย่าให้แน่นเกินไป จะทำให้จับยากและแข็ง เมื่อใส่แล้วก็เย็บช่องนั้นเสีย เป็นอันใช้ได้ สำหรับเล่นเกม การทำจะให้เด็กทำเป็นการบ้านก็ได้ หรือให้เด็กหามาช่วยกันทำที่โรงเรียน
7. เชือก เชือกควรหาไว้ให้มาก ๆ สำหรับให้เด็กเล่น อาจจะใช้กระโดดคนเดียว ขวาว ประมาณ 2-3 เมตร ถ้าใช้สำหรับเด็กหมู่ควรยาวประมาณ 8-10 เมตร หรืออาจจะเอาเชือกมารวมกัน เป็นเส้นใหญ่ ๆ สำหรับชักเชือกก็ได้ เชือกเส้นเล็ก ๆ ใช้สำหรับกระโดดสูงก็ได้ การจัดหา ครูควรนำมา หรือให้เด็กหาหรือจัดทำขึ้นเอง
8. กระสอบ ใช้สำหรับเล่นเกมวิ่งกระสอบหรือเอามาตัดทำเบาะสำหรับเล่นยืดหยุ่น จัดหา โดยของจากร้านค้า หรือชาวบ้านก็ได้
9. เก้าอี้ ใช้สำหรับเล่นเกมไม่จำเป็นต้องใช้เก้าอี้ชนิดดี แต่ควรจะเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้น เช่น ทำค้ำขมิ้นไม้กลม ๆ ตัดเป็นท่อน ๆ ก็ได้ ใช้เล่นเก้าอี้คนตรี หรือใช้อ่านหนังสือตามร่ม ไม้หรือทำ อย่างอื่นก็ได้
10. ตะกร้า ใช้สำหรับเล่นแชร์บอลหรือใช้เก็บของก็ได้ จัดหาโดยการสานแบบชะลอมก็ได้
11. กระดานดำ ใช้สำหรับจกคะแนนในการแข่งขันการเล่น เกม ทำด้วยกระดานแผ่นเล็ก ๆ ขนาด 1x1.15 ฟุต หรือ 2x3 ฟุตก็ได้

12. ไม้ไผ่ ใช้สำหรับเล่น เช่น แข่งเรือบก ทำราวโหน ไม้ค้ำถ่อ ราวไต้ ทำเสาประตู่หาได้ โดยขอความร่วมมือจากนักเรียนหรือผู้ปกครอง

13. ลูกหิน ใช้สำหรับเล่นหมากเก็บ (ลูกเล็ก ๆ) หรือใช้สำหรับเล่นเก็บของ กาฬิกไข่

14. ขวด ใช้สำหรับเล่นเกม เช่น เกมดักน้ำใส่ขวด

15. ซ้อน ใช้สำหรับดักน้ำใส่ขวดเล่นเกมซ้อนมะนาวเพื่อฝึกการทรงตัว

16. ลูกโป่ง ใช้สำหรับเล่นเกมแข่งขันเป่าลูกโป่งผู้พิชิตลูกโป่ง หรือให้เป็นรางวัลแก่ผู้ชนะ หาได้จากการขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง

17. นกหวีด ใช้สำหรับครุ เมื่อต้องการใช้สัญญาณในการฝึกหรือใช้แทนคำสั่งในการแข่งขัน

18. ทราย สำหรับทำหลุมทรายกระโดด

19. ฝาขวด ฝาน้ำอัดลม ฝานอื่น ๆ ใช้ทำเครื่องดนตรีประกอบจังหวะง่าย ๆ เช่น กรุงกริ่ง ถูกจัดโดยทูปให้เบนเจาะตรงกลาง ร้อยลวดติดกันกับไม้ไผ่หรือกะลามะพร้าวได้

20. งานเสียงหรือเทป อัดเพลงที่เล่นเป็นจังหวะ ใช้สำหรับการสอนการเล่นที่เป็นจังหวะ

21. งาน ใช้สำหรับแข่งขันรีเลย์หรือวิ่งวิบาก

22. เทียนไข ใช้สำหรับแข่งขันรีเลย์หรือวิ่งวิบาก

23. กระดานเป่า ใช้สำหรับเล่นปาเป้า

24. ริมบิ้นหรือแถบสี ใช้สำหรับแบ่งหมู่พวก ควรมี 4 สี ส่วนริมบิ้นใช้เป็นเส้นชัย

25. ลูกขนไก่เก่า ๆ ใช้สำหรับให้เด็กตีและรับ ใช้เศษ ไม้กระดานทำเป็นแร็กเกตแทน

26. ลูกปิงปอง ใช้สำหรับให้เด็กตี แร็กเกตใช้ไม้กระดานแทนได้

27. ไม้กระดานนอกจากทำแร็กเกต และใช้ไม้กระดานวงกลม ๆ ทำซัพเฟิลบอร์ดก็ได้

28. วงล้อและจักรยานเก่า ๆ ให้เด็กตีกลิ้งไป หรือทำวงกลมสำหรับเล่นเกม อื่น ๆ เช่นรีเลย์

ค้อนหมูเข้าคอก กระโดดตามจังหวะ

29. สีกระป๋อง ใช้สำหรับทำเสาหรือเครื่องหมาย

30. คาซาย ใช้สำหรับเล่นเกมโยนดุง โยนลูกขนไก่

31. ก้านมะพร้าว ใช้สำหรับทำดาบ หรือเป็นไม้ตีในการเล่น

32. ถ่านไฟฉายเก่า ๆ ใช้เล่นเกมแบบโบว์ลิ่ง โดยใช้ลูกเทนนิส หรือดุงถั่วโยนให้ล้ม

ชื่อการเรียนหรืออุปกรณ์สนาม จะมีสนามและอุปกรณ์สนาม ดังนี้

1. สนามฟุตบอล

2. สนามบาสเกตบอล

3. สนามเนตบอล

4. สนามแชร์บอล

5. สนามแฮนด์บอล

6. สนามวอลเลย์บอล

7. สนามซอฟท์บอล

8. สนามแบดมินตัน

9. สนามเทนนิส	10. สถานที่เล่นเทเบิลเทนนิส
11. สนามห่วงยาง	12. สนามตะกร้อ
13. สนามตะกร้อข้ามคาน้ำ	14. ลู่วิ่ง
15. สถานที่กระโดดสูง	16. สถานที่กระโดดค้ำ
17. สถานที่กระโดดไกล	18. สถานที่แข่งก้าวกระโดด
19. สถานที่พุ่งแหลม	20. สถานที่ขว้างจักร
21. สถานที่ทุ่มลูกน้ำหนัก	22. สถานที่ยิมนาสติก
23. สถานที่มวยปล้ำ	24. สถานที่ชกมวย
25. สถานที่ฟันดาบ กระบี่กระบอง	26. สถานที่สำหรับกิจกรรมเข้าจังหวะ
27. สถานที่รำไทย	28. สระว่ายน้ำ
29. บ่อกระโดดน้ำ	30. โรงเรียนพลศึกษา

การใช้สื่อการสอนพลศึกษา

เมื่อมีอุปกรณ์หรือสื่อการสอนแล้ว ครูพลศึกษาต้องมีความรู้ในการใช้อุปกรณ์นั้น ๆ หากขาดความรู้ความชำนาญในการใช้แล้ว เชื่อเหลือเกินว่าอุปกรณ์จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนน้อยมาก

หลักการทั่วไปในการใช้ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. ต้องเลือกชนิดอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับบทเรียน
2. ครูต้องทดลองเสียก่อน ก่อนที่จะนำไปใช้ในการสอน
3. จัดให้เหมาะกับเพศ และวัยของนักเรียน
4. จัดอุปกรณ์ให้พอเพียงกับจำนวนนักเรียน ยิ่งมากยิ่งดี
5. ต้องตรวจตราซ่อมแซมอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนจะนำมาใช้
6. เก็บรักษาไว้อย่างเป็นระเบียบมีบัญชีแยกประเภทไว้
7. เมื่อใช้แล้วต้องสำรวจให้ครบ แล้วนำมาเก็บไว้ที่เดิม^{๒๘}

สรุปได้ว่าการใช้สื่อการสอนครู หมายถึงการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ประกอบการสอนอย่างหลากหลายที่ครูสามารถเลือกใช้เป็นสื่อในการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้อุปกรณ์อะไรเป็นเครื่องมือประกอบการสอนและความเหมาะสมของผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างสูงสุด

^{๒๘}จรรยา แก่นวงษ์คำ, วิจัยสอนวิชานอก (พลศึกษา), พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ไอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์, 2529), หน้า 176.

4. การวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ซึ่งต้องดำเนินควบคู่ไปกับการบูรณาการ การวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งต้องครอบคลุมสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง สถานศึกษาต้องกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดมาตรฐานหลักสูตรเป็นสำคัญ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 2 ระดับ คือมาตรฐานหลักสูตรแสดงผลการเรียนรู้เมื่อเรียนครบตามหลักสูตร 12 ปี ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น (ช่วงชั้น 3 ปี) ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องนำมามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมากำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค ตลอดจนกำหนดถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพความจริง (Authentic learning and assessment) นั่นคือผู้สอนจะต้องพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผล การเรียนให้บูรณาการผสมกลมกลืน ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้และให้สอดคล้องกับมาตรา 26 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อผู้เรียน (Formative Evaluation) และ ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัยหรือ ตามวิสัยทัศน์ของกลุ่ม โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการความรู้ความเหมาะสม
2. เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตร
3. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายตามสภาพจริง (Authentic learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

4. เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่กัน กับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

5. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมิน โดยเพื่อนและ ในกลุ่มเพื่อน และประเมิน โดยผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง

6. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และระดับชั้นเรียน

วิธีการและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

จากมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นซึ่งกำหนดไว้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านคุณธรรม จริยธรรมค่านิยม ผู้สอนจะต้องนำมา กำหนดการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค ตลอดจนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้านดังกล่าวเช่นกัน

ในการวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาทั้งด้าน ความรู้ทักษะและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม มีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้ให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

วิद्या บุญชัย กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภท สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น การให้คะแนนในกีฬา แต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าว ครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือ การรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเล่นกีฬา กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรม ประเภทต่างๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย ความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุด คือ การสังเกตของครูและ

ของผู้เรียนเองโดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีดินอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรดได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนาความสนใจ²⁹

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ได้กล่าวถึง หลักการทั่ว ๆ ไปในการประเมินผลหลักสูตรควรมี 6 ประการ

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนต้องระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อการประเมินผลจะได้ คำนึงด้วยดี
2. สังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนและพฤติกรรมกรรมการสอนของครูด้วย
3. ควรตั้งมาตรฐานการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
4. คุณค่าที่ได้จากการประเมินผลควรนำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนและ หลักสูตรในอนาคตได้ด้วย
5. นักเรียนและครูผู้สอนควรมีบทบาทในการวัดและประเมินผลร่วมกัน
6. มีการประเมินผลตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้วย หลักสูตรควรมีลักษณะ ทั่วไปของการนำไปปฏิบัติดังนี้
 1. ต้องแสดงให้เห็นครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไร ในชั้นเรียนระดับใด
 2. ต้องแสดงเค้าโครงหรือเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งจุดมุ่งหมายของการสอน วิชาต่าง ๆ
 3. มีกำหนดเวลาที่ครูจะใช้สำหรับการสอนในแต่ละวิชาของแต่ละชั้น
 4. มีเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถสอนได้ไม่ยากนักก็มีความยืดหยุ่นครูสามารถไปศึกษาค้นคว้าเองได้และมีข้อเสนอแนะในเนื้อหาต่าง ๆ เช่น วิธีสอน การดำเนินการสอน อุปกรณ์และแบบเรียน
 5. ให้ข้อเสนอแนะในการวัด
 6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นพอสมควร³⁰

²⁹วิชา บุญชัย, การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2529), หน้า 32-34.

³⁰วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, การสอนพลศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี, 2539), หน้า 110-111.

สรุป ได้ว่า การวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการสอนอย่างมีระบบคือ เมื่อผู้สอนได้จัดระบบการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนไปแล้วด้วยวิธีการใดๆ ก็ตาม ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และการทำกิจกรรมเป็น ไปตามจุดประสงค์มากน้อยเพียงใดเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของผู้เรียนและการจัดกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น³¹

2.4 สภาพพื้นที่ศึกษา

ประวัติโรงเรียนวัดตะล่อม

โรงเรียนวัดตะล่อม ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2475 ในเนื้อที่ 2 ไร่ 31 ตารางวา ตั้งอยู่เลขที่ 4 หมู่ 1 แขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ เป็นโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เปิดเรียนครั้งแรกมีนักเรียน 88 คน ครู 2 คน อาศัยศาลาการเปรียญของวัดเป็นสถานที่เรียน

ปี พ.ศ. 2496 นางมาลี พินิจารมย์ ครูใหญ่ได้บริจาคเงินจำนวน 8,000 บาท ถมดินลาดพื้น ซิเมนต์และก่ออิฐรอบตัวอาคาร ร่วมกันจัดซื้อที่ดินให้กับทางวัดเพื่อสร้างโรงเรียน มีเนื้อที่ ทั้งหมด ประมาณ 1 ไร่ 31 ตารางวา โฉนดที่ดินเจ้าอาวาสเป็นผู้ถือเก็บรักษาไว้

พ.ศ. 2507 นายดีด ขวัญกระจ่าง ได้บริจาคเงินสร้างเสาธง

พ.ศ. 2521 สร้างตึกอาคารเรียนแบบ 3 ชั้น แบบ กทม. ใต้ถุนโล่ง 8 ห้องเรียน, สร้างส้วม มาตรฐาน กทม. 1 หลัง 6 ห้อง, สร้างบ้านพักครู 1 หลัง

พ.ศ. 2522 สร้างรั้วคอนกรีต โปร่ง 3 ด้าน ราคา 156,000 บาท

พ.ศ. 2524 สร้างส้วมมาตรฐาน กทม. 10 ห้อง

พ.ศ. 2525 สร้างโรงฝึกงานและกิจกรรม 1 หลัง ราคา 213, 120 บาท

พ.ศ. 2526 ได้จัดตั้งมูลนิธิของโรงเรียนวัดตะล่อม (เกษมบุญเขตอุปถัมภ์)

พ.ศ. 2528 ได้รับงบประมาณ สร้างบ้านพักภารโรง 1 หลัง ราคา 147,000 บาท

พ.ศ. 2529 สร้างซุ้มพระพุทธรูปประจำโรงเรียน ราคา 11,000 บาท

พ.ศ. 2531 สร้างเวทีดาวารในบริเวณอาคารเป็นเงิน 11,750 บาท

พ.ศ. 2532 - สร้างก๊อกน้ำดื่ม แบบ สอ. 138 2 แห่ง จำนวน 10 ก๊อก เป็นเงิน 80,000 บาท

พ.ศ. 2533 ต่อเติมอาคารเรียน 3 ชั้น แบบ รร. 870 ชั้นล่างโล่ง

วิสัยทัศน์

สุขภาพกาย สุขภาพจิตดี มีความรู้คู่คุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยี อนุรักษ์วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาโดยชุมชนมีส่วนร่วม

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพโดยใช้หลักการมีส่วนร่วม
2. พัฒนาคู่มือให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้
3. เสริมสร้างให้ผู้เรียน มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาชาติ
5. จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายสุขภาพจิต

ของผู้เรียน และบุคลากร

6. ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยโดยชุมชนมีส่วนร่วม
- คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. รับผิดชอบ
2. ซื่อสัตย์
3. มีสัมมาคารวะ
4. มีมนุษยสัมพันธ์
5. ประหยัด³²

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประพันธ์ ถิ่นาค ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ” ผลการวิจัยพบว่า “ด้านการจัดและการบริหารพลศึกษาพบว่าอยู่ในระดับมีปัญหาในระดับมาก ด้านการสอนวิชาพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านนักเรียนในการเรียนพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่ามีปัญหาในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา พบว่า มีปัญหาในระดับน้อย”³³

อวยวัฒน์ รัศมีสรจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า “การจัดกิจกรรมซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน การวางแผน การจัดกิจกรรมพลศึกษา การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ และ ควบคุม การวางแผนการใช้บุคลากรใช้

³²โรงเรียนวัดคะล่อม, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, เอกสารเข็บบเล่ม, 2554, หน้า 1.

³³ประพันธ์ ถิ่นาค, “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอธรรมคำแหง), 2543, 111 หน้า.

งบประมาณใช้เวลาน้อย และไม่ได้มีการวิเคราะห์กิจกรรมพลศึกษา และผู้อำนวยการบางโรงเรียนเห็นว่าขาดงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ การจัดกิจกรรมพลศึกษา พบว่าผู้อำนวยการโรงเรียนทั้งหมดได้จัดกิจกรรมพลศึกษาที่ให้นักเรียนได้มีการแสดงออก รองลงมาเกือบทั้งหมดได้จัดกิจกรรมพลศึกษาโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก การจัดคนเข้าทำงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนทั้งหมดได้ส่งเสริมครูผู้สอนพลศึกษาให้เป็นแบบอย่างที่ดี และส่งเสริมในการปรับปรุงกิจกรรมตามแผนการสอน การสั่งการผู้อำนวยการโรงเรียนทั้งหมด เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนพลศึกษาวางแผนจัดกิจกรรมพลศึกษา และให้ความสำคัญกับความเห็นของครูผู้สอน การควบคุม ผู้อำนวยการโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรม³⁴

หนึ่งฤทัย อินกราด ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า “ด้านผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับกลาง ยกเว้นด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษาและด้านงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยและด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษาเห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านหลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง”³⁵

เฉลิมชัย จำแก้ว ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก” ผลการวิจัยพบว่า “ด้านผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

³⁴ อยวัด รัศมีสรจันทร์, “การจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่”, ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2551, 97 หน้า.

³⁵ หนึ่งฤทัย อินกราด, “ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา”, ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2553, 91 หน้า.

ความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านครูผู้สอนและการสอนอยู่ในระดับมาก และด้านครูผู้สอนเห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนและการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านผู้เรียน ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง”³⁶

มหาลภ ป้อมสุข ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีในด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และการประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22, 3.11, 3.21, 2.68, 3.11, ตามลำดับและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 ส่วนด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และประเมินผล”³⁷

วีระ เห่งกันหา ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า “ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ สภาพที่เป็นจริง โดยรวมพบว่า คิดเป็นร้อยละ 57.54 มีความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์กีฬา นอกเวลา มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน และอุปกรณ์กีฬาเพียงพอแก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.06, 59.74 และ 59.42 ตามลำดับ ส่วนด้านครูผู้สอนพลศึกษา สภาพที่เป็นจริง โดยรวม

³⁶ เฉลิมชัย ขำแก้ว, “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก”, ปรียุณยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, 115 หน้า.

³⁷มหาลภ ป้อมสุข, “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี”, ปรียุณยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, 107 หน้า.

พบว่า คิดเป็นร้อยละ 66.01 คือ มีการชี้แจงเนื้อหาวิชาก่อนการเรียนให้ทราบ ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียนได้เป็นอย่างดี ครูผู้สอนเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี และวางตัวเหมาะสม ในขณะที่ทำการสอน คิดเป็นร้อยละ 73.16, 72.84, 71.25, และ 70.61 ตามลำดับ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา สภาพที่เป็นจริง โดยรวมพบว่า คิดเป็นร้อยละ 62.11 คือ มีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบทุกครั้งหลังการวัดผล ประเมินผล การวัดผลในการสอบวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน ความปลอดภัยในกิจกรรม มีการวัดผลและประเมินผล ทางสมรรถภาพทางกายของนักเรียนต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียนในแต่ละปีการศึกษา และมีการวัดผลประเมินผลมีการแจ้งล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 67.73, 67.41, 64.68, 62.62 และ 62.30 ตามลำดับและด้านหลักสูตรพลศึกษา สภาพที่เป็นจริง โดยรวมพบว่า คิดเป็นร้อยละ 61.50 คือ หลักสูตรพลศึกษามีความเหมาะสมกับสภาพบังคับต่าง ๆ มีการสอนโดยการชี้จุดหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลักมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และช่วงเวลาที่วัดให้มีการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 69.33, 62.94, 62.22 และ 62.62 ตามลำดับ³⁸

สุพัตรา หอมจันทร์ขาว ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 6” ผลการวิจัยพบว่า “สภาพการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการสอน มีสภาพอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก มีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และตามความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก และด้านปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการสอน ด้านสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับมาก”³⁹

จักรพันธ์ ศรีมฤฎ ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า “ความคิดเห็นที่มีต่อการ

³⁸วีระ เหง้ากันหา, “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์”, ปรวิญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2548, 115 หน้า.

³⁹สุพัตรา หอมจันทร์ขาว, “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 6”, ปรวิญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, 103 หน้า.

จัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ตามเพศ นักเรียนชายและหญิงพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านครูผู้สอนแตกต่างกัน ในด้านอุปกรณ์สถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านวิธีการสอนแตกต่างกัน และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ตามระดับชั้น นักเรียนชายและหญิงพบว่ามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านครูผู้สอนแตกต่างกัน”⁴⁰

นางนฤมล สุริยะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้านที่พบ ดังนี้ 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.65) 2) ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.53) 3) ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.05) 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาพบว่า อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.38) 5) ด้านครูผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.45) และ 6) ด้านนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.35)”⁴¹

นางสาวจงฉัตร ชูจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นการจัดกิจกรรมการเรียน

⁴⁰จักรพันธ์ ศรีมุกฎ, “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่”, ปรวิญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2552, 103 หน้า.

⁴¹นางนฤมล สุริยะ, “ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2544, 109 หน้า.

การสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรีตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน พบว่า 1) ด้านครูผู้สอนพลศึกษาคควรมีการกำหนดครูผู้สอนให้ตรงตามความถนัดและความสามารถ 2) ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ ควรมีการวางแผนในการจัดซื้ออุปกรณ์ให้เพียงพอกับความต้องการ 3) ด้านการวัดและประเมินผล ควรจัดหาแหล่งหนังสือและแหล่งค้นคว้า 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทางโรงเรียนควรมีการแข่งขันทักษะภายในและนอกโรงเรียน⁴²

สนธิภา แก้วสนิท ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ ในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า “นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับชั้น จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับปีที่ 3 และปีที่ 2 กับปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ ปีที่ 2 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล รวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลางและสูง มีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอน

⁴²นางจงลักษณ์ ชูจันทร์, “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โรงเรียนชายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, 97 หน้า.

และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และประเมินผล รวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน⁴³

ศุรสิทธิ์ นาคล้มฤทธิ์ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12” ผลการวิจัยพบว่า “1) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเปรียบเทียบตามเพศ และวิชาเอก โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ และจำแนกตาม ประสบการณ์และเขตพื้นที่โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p < .05$) 3) แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ด้านหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร โรงเรียนควรสำรวจสภาพของท้องถิ่น และความสนใจของนักเรียน ก่อนจัดรายวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ให้ เพียงพอ ด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน โรงเรียนควรมีแผนงานการนิเทศและ พัฒนาบุคลากร ทางการสอนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสอน ควรจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล⁴⁴

2.6 สรุปกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิด “การจัดการเรียนวิชาพลศึกษา” จากปริญญานิพนธ์ของ จักรพันธ์ ศรีมฤฎ⁴⁵ มาปรับปรุงและ ประยุกต์ใช้ในงานวิจัย กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระดังกล่าว แล้วและมีประเด็นศึกษาในด้านตัวแปรตาม คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ด้านการใช้ เทคนิคและวิธีสอน 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู และ 4) ด้านการวัดผลประเมินผล

⁴³ สนธิภา แก้วสนิท, “ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ ในกรุงเทพมหานคร”, ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2546, 106 หน้า.

⁴⁴ ศุรสิทธิ์ นาคล้มฤทธิ์, “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), 2544, 121 หน้า.

⁴⁵ จักรพันธ์ ศรีมฤฎ, “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ของนักเรียนช่วง หน้าที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่”, ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 5.

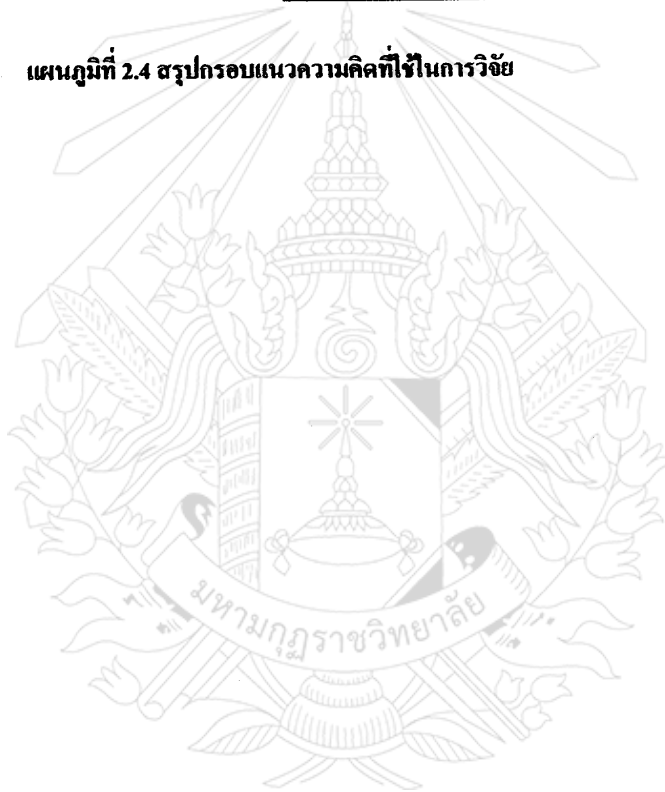
ตัวแปรต้น
(Independent Variables)

ปัจจัยส่วนบุคคล
- เพศ
- อายุ
- ระดับชั้นเรียน

ตัวแปรตาม
(Dependent Variables)

การจัดการเรียนวิชาพลศึกษา
-ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
-ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน
-ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู
-ด้านการวัดผลประเมินผล

แผนภูมิที่ 2.4 สรุปกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาเซียนศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร” นี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากจำนวน 6 ห้องเรียน รวมมีนักเรียน จำนวน 190 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากจำนวน 6 ห้องเรียน รวมมีนักเรียน จำนวน 190 คน โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ 127 คน

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่ายโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิมีรายละเอียดดังตารางนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามห้องเรียนโรงเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ห้องเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประถมศึกษาปีที่ 1	33	22
ประถมศึกษาปีที่ 2	31	21
ประถมศึกษาปีที่ 3	31	21
ประถมศึกษาปีที่ 4	32	21
ประถมศึกษาปีที่ 5	36	24
ประถมศึกษาปีที่ 6	27	18
รวม	190	127

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู และ 4) ด้านการวัดผล ประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับน้อยที่สุด

สำหรับวัดค่าตัวแปรทั้งหมด โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามเชิงบวก (Positive) ที่สร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ โดยกำหนดการวัดค่าตัวแปร

ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.51 ขึ้นไป ปกติเป็นเลขจำนวนเต็ม เกณฑ์ที่ใช้เป็นดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับน้อยที่สุด¹

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพลศึกษา

2) กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

3) นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบวิจารณ์ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหาจากนั้นนำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้เสนอแนะภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา

5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำผลการ

¹รศ.ดร. สมชัย วงษ์นาคะ และรศ.ดร. ทวนทอง เขาวงกิตพิงส์, เอกสารประกอบการสอน วิชาการวิจัย, (ม.ป.ท., 2551), หน้า 229.

ตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach)

6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์ และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย

2) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดตะล่อม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยและแจกแบบสอบถาม

3) ผู้วิจัยใช้การส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัด โรงเรียนวัดตะล่อม เพื่อนำแบบสอบถามไปมอบให้กลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 127 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 127 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ข้อมูลทั่วไปด้านเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนด้านอายุ และระดับชั้นเรียน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F - test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

4) วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1-6โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปคำบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

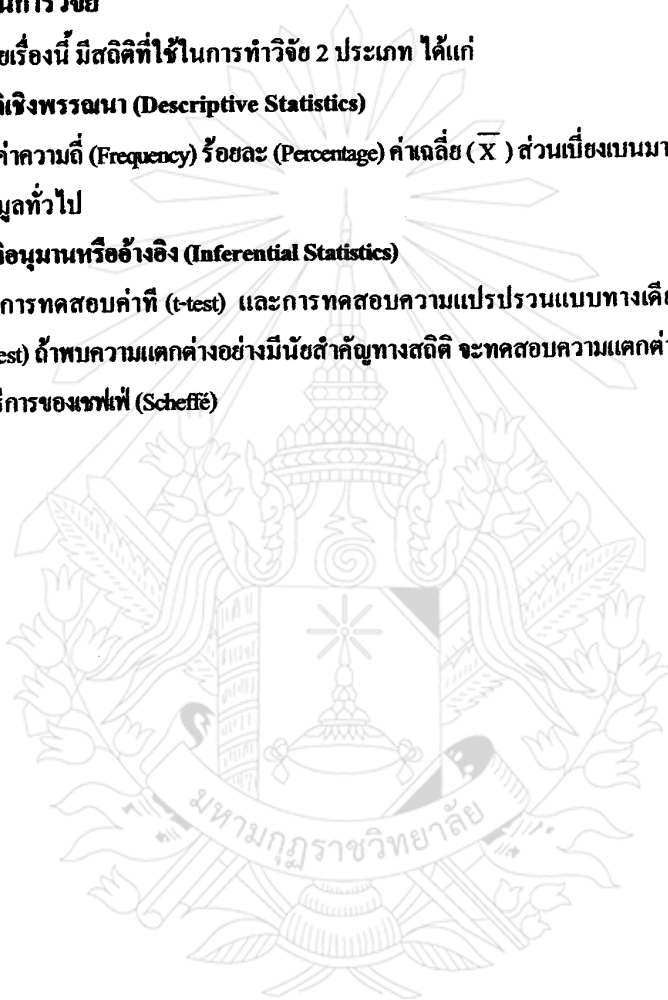
การวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

2) สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics)

ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน
3. เพื่อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร จำนวน 127 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และเมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ๆ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t - distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F - distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่า (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียงลำดับความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศอายุระดับชั้นเรียน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	59	46.5
หญิง	68	53.5
รวม	127	100.0
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
6-11 ปี	114	89.8
12 ปี	11	8.7
อื่น ๆ	2	1.6
รวม	127	100.0
ระดับชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	22	17.3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	21	16.5
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	21	16.5
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	21	16.5
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	24	18.9
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	18	14.2
รวม	127	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และเพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ด้านอายุ ส่วนมากอายุ 6-11 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 รองลงมาคืออายุ 12 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และน้อยที่สุด

มีอายุสูงกว่า 12 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ด้านระดับชั้นเรียน ส่วนมากอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมา มีระดับชั้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และน้อยที่สุดคือระดับชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

การศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

ข้อที่	ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.89	0.37	มาก
2	ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน	3.68	0.48	มาก
3	ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู	3.72	0.55	มาก
4	ด้านการวัดผลประเมินผล	3.69	0.35	มาก
	รวม	3.75	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียด คือ มากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ	4.37	0.56	มาก
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.04	0.60	มาก
3	การจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.27	0.55	มาก
4	มีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรม	4.27	0.58	มาก
5	มีความปลอดภัยในการเรียนรู้กิจกรรม	4.22	0.62	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วยให้พบความสามารถทางการกีฬาของตนเอง	3.53	0.87	มาก
7	การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.20	0.70	ปานกลาง
8	จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน	3.48	0.71	ปานกลาง
9	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ	4.01	0.67	มาก
10	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และ นำใจนักกีฬาให้ผู้เรียน	3.64	0.80	มาก
	รวม	3.89	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มากที่สุดมีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติรองลงมา คือ การจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำร่วมกันเป็นหมู่คณะ และน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน

ข้อที่	ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในการสอนทุกครั้ง	3.29	1.00	ปานกลาง
2	กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน	3.23	0.76	ปานกลาง
3	ให้คำแนะนำจุดมุ่งหมายให้การเรียนรู้ชัดเจน	3.80	0.67	มาก
4	คอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.95	0.65	มาก
5	ให้คำแนะนำในระหว่างการเรียน	3.76	0.77	มาก
6	ให้คำแนะนำนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน	3.81	0.74	มาก
7	ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า	3.78	0.68	มาก
8	ให้คำแนะนำในด้านทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.69	0.71	มาก
9	มีรูปแบบการสอนใหม่ ๆ	3.72	0.69	มาก
10	มีรูปแบบในการสอนที่ชัดเจน	3.74	0.65	มาก
	รวม	3.68	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มากที่สุดคือ คอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนรองลงมาคือ ให้คำแนะนำนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจนและน้อยที่สุด คือ กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู

ข้อที่	ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในด้านการใช้สื่อการสอน	3.72	0.78	มาก
2	ครูผู้สอนใช้สื่อได้อย่างเหมาะกับนักเรียน	3.73	0.82	มาก
3	ครูผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ	3.74	0.76	มาก
4	ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในด้านการใช้สื่อการสอน	3.76	0.76	มาก
5	ครูผู้สอนใช้สื่อได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอนและตรงกับบทเรียน	3.83	0.73	มาก
6	ครูผู้สอนเลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง	3.43	0.90	ปานกลาง
7	สื่อมีผลต่อการเรียนการสอนมาก	3.70	0.80	มาก
8	สื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น	3.73	0.84	มาก
9	ครูผู้สอนใช้สื่อได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และตรงตามระดับชั้น	3.76	0.80	มาก
10	ครูผู้สอนใช้สื่อนำเข้าสู่บทเรียนได้เป็นอย่างดี	3.79	0.76	มาก
	รวม	3.72	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามากที่สุด คือ ครูผู้สอนใช้สื่อได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอน และตรงกับบทเรียนรองลงมา คือ ครูผู้สอนใช้สื่อนำเข้าสู่บทเรียน ได้เป็นอย่างดีและน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนเลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อที่	ด้านการวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	มีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน	3.47	0.58	ปานกลาง
2	แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	3.80	0.52	มาก
3	มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน	3.75	0.56	มาก
4	การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน	3.68	0.61	มาก
5	เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	3.76	0.42	มาก
6	ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม	4.04	0.68	มาก
7	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.91	0.58	มาก
8	การวัดประเมินผลเน้นด้านความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ	3.42	0.97	ปานกลาง
9	นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน	3.72	0.85	มาก
10	มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และ ปฏิบัติ	3.36	0.95	ปานกลาง
	รวม	3.69	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มากที่สุด คือ เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน รองลงมา คือ แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบและน้อยที่สุด คือ มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่มีเพศ อายุ และระดับชั้นเรียนต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผล ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	59	3.72	0.36	มาก
หญิง	68	3.76	0.40	มาก
รวม	127	3.75	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	59	3.72	0.36	-0.572	0.56
หญิง	68	3.76	0.40		

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	59	3.87	0.36	มาก
หญิง	68	3.91	0.39	มาก
รวม	127	3.89	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	59	3.87	0.36	-0.600	0.54
หญิง	68	3.91	0.39		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	59	3.67	0.46	มาก
หญิง	68	3.68	0.51	มาก
รวม	127	3.68	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศ พบว่า มากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	59	3.67	0.46	-0.184	0.85
หญิง	68	3.68	0.51		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	59	3.67	0.55	มาก
หญิง	68	3.77	0.55	มาก
รวม	127	3.72	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	59	3.67	0.55	-1.015	0.31
หญิง	68	3.77	0.55		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผลจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	59	3.69	0.33	มาก
หญิง	68	3.69	0.37	มาก
รวม	127	3.69	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดประเมินผล จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามเพศ พบว่า มากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผลจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	59	3.69	0.33	0.005	0.99
หญิง	68	3.69	0.37		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6-11 ปี	114	3.74	0.37	มาก
12 ปี	11	3.83	0.50	มาก
อื่นๆ	2	3.82	0.13	มาก
รวม	127	3.75	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุดมีอายุ 12 ปีและ รองลงมา คือ อื่น ๆ และ น้อยที่สุด 6-11 ปี

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.091	2	0.046	0.308	0.73
ภายในกลุ่ม	18.407	124	0.148		
รวม	18.498	126			

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6-11 ปี	114	3.88	0.37	มาก
12 ปี	11	3.97	0.40	มาก
อื่น ๆ	2	4.45	0.21	มาก
รวม	127	3.89	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอายุ พบว่า มากที่สุดมีอายุอื่น ๆ รองลงมาคืออายุ 12 ปีและ น้อยที่สุดมีอายุ 6-11 ปี

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา
พลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.726	2	0.363	2.592	0.07
ภายในกลุ่ม	17.358	124	0.140		
รวม	18.084	126			

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่
แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม
กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6-11 ปี	114	3.66	0.48	มาก
12 ปี	11	3.77	0.60	มาก
อื่น ๆ	2	3.80	0.14	มาก
รวม	127	3.68	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนก
ตามอายุ อยู่ในระดับมาก และ เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุดคืออื่น ๆ รองลงมาคืออายุ 12 ปี
และน้อยที่สุดคืออายุ 6-11 ปี

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.148	2	0.074	0.308	0.73
ภายในกลุ่ม	29.681	124	0.239		
รวม	29.829	126			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6-11 ปี	114	3.72	0.54	มาก
12 ปี	11	3.75	0.74	มาก
อื่น ๆ	2	3.60	0.14	มาก
รวม	127	3.72	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุดมีอายุ 12 ปี รองลงมา มีอายุ 6-11 ปี และ น้อยที่สุดมีอายุ อื่น ๆ

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.042	2	0.021	0.068	0.93
ภายในกลุ่ม	38.639	124	0.312		
รวม	38.681	126			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6-11 ปี	114	3.69	0.34	มาก
12 ปี	11	3.80	0.44	มาก
อื่น ๆ	2	3.43	0.03	ปานกลาง
รวม	127	3.69	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามอายุอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่ามากที่สุดมีอายุ 12 ปี รองลงมา มีอายุ 6-11 ปี และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผลจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.275	2	0.137	1.110	0.33
ภายในกลุ่ม	15.351	124	0.124		
รวม	15.626	126			

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ชั้นเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1	22	3.85	0.42	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2	21	3.69	0.48	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3	21	3.54	0.305	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	21	3.78	0.30	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	24	3.87	0.32	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6	18	3.71	0.37	มาก
รวม	127	3.75	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า มากที่สุดที่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 รองลงมาชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 และน้อยที่สุดที่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.576	5	0.315	2.253	0.05
ภายในกลุ่ม	16.923	121	0.140		
รวม	18.498	126			

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามชั้นเรียน

ชั้นเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1	22	3.94	0.42	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2	21	3.82	0.43	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3	21	3.76	0.28	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	21	3.94	0.28	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	24	3.99	0.39	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6	18	3.89	0.41	มาก
รวม	127	3.89	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตาม ชั้นเรียนพบว่า มากที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.793	5	0.159	1.110	0.35
ภายในกลุ่ม	17.291	121	0.143		
รวม	18.084	126			

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ชั้นเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1	22	3.75	0.52	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2	21	3.53	0.59	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3	21	3.46	0.40	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	21	3.76	0.38	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	24	3.85	0.39	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6	18	3.67	0.52	มาก
รวม	127	3.68	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนกตามระดับชั้นเรียน อยู่ในระดับมากและเมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.469	5	0.494	2.184	0.06
ภายในกลุ่ม	27.360	121	0.226		
รวม	29.829	126			

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน จำแนกตามระดับชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ชั้นเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1	22	3.81	0.62	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2	21	3.69	0.60	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3	21	3.49	0.45	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	21	3.75	0.58	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5	24	3.85	0.50	มาก
ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6	18	3.72	0.52	มาก
รวม	127	3.72	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู จำแนกตามระดับชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า มากที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.766	5	0.353	1.158	0.33
ภายในกลุ่ม	36.914	121	0.305		
รวม	38.681	126			

จากตารางที่ 4.34. พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้นเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	22	3.88	0.35	มาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	21	3.71	0.46	มาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	21	3.47	0.25	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	21	3.69	0.27	มาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	24	3.80	0.28	มาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	18	3.57	0.32	มาก
รวม	127	3.69	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก โดยจำแนกตามระดับชั้น พบว่า มากที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และน้อยที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

**ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร
ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียน**

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.313	5	0.463	4.204	0.00*
ภายในกลุ่ม	13.313	121	0.110		
รวม	15.626	126			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.37

**ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร
ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นเรียนด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)**

อาชีพของผู้ปกครอง		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
		\bar{X} 3.88	\bar{X} 3.71	\bar{X} 3.47	\bar{X} 3.69	\bar{X} 3.80	\bar{X} 3.57
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	\bar{X} 3.88	-	0.17	0.41*	0.19	0.08	0.31*
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	\bar{X} 3.71		-	0.24*	0.02	0.08	0.14
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	\bar{X} 3.47			-	0.22*	0.32*	0.10
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	\bar{X} 3.69				-	0.11	0.12
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	\bar{X} 3.80					-	0.23*
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	\bar{X} 3.57						-

จากตารางที่ 4.37 พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาด้านการวัดผลประเมินผลต่างกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 4 และ 5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ends Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพบริการภายใต้ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ดังต่อไปนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่ามากที่สุดควรมีตารางการจัดกิจกรรม รองลงมา ควรมีการวางแผนหรือบอกล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อม

ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน พบว่า นักเรียนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน พบว่า มากที่สุด ควรมีวิธีสอนที่หลากหลายและรองลงมา ควรใช้วิธีสอนให้นักเรียนเข้าใจง่าย

ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู พบว่า ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนการสอน มากที่สุด คือ ควรใช้สื่อทำให้เกิดความสนุกและได้ความรู้รองลงมา คือ ควรมีการวางแผนหรือบอกล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อม

ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดประเมินผล คือ อยากให้มีเวลาในการประเมินผล

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ต่างกัน และศึกษาข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 190 คน ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการไต่ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วน และทำการสุ่มแต่ละชั้นภูมิตามจำนวนที่กำหนดไว้ ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 127 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน จำนวน 3 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู ด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครจำนวน 127 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่า (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) และข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียงลำดับความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 มีอายุ 6-11 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 รองลงมา มีอายุ 12 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 มีระดับชั้นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และน้อยที่สุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

5.1.2 ผลการศึกษาวិเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 และจำแนกในแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

- 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89
- 2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68
- 3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72
- 4) ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ และระดับชั้นเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม ที่มีเพศอายุและระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกทดสอบในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม ที่มีเพศอายุ และระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม ที่มีเพศอายุและระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม ที่มีเพศอายุ และระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

4) ด้านการวัดผลประเมินผลพบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม ที่มีเพศ อายุ และระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีระดับชั้นเรียน ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาด้านการวัดผลประเมินผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาด้านการวัดผลประเมินผลต่างกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 4 และ 5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

5.1.4 ผลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร สามารถแยกเป็นด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ควรมีการวางแผน หรือบอกล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมควรมีตารางการจัดกิจกรรมควรจัดกิจกรรมให้ตรง

ต่อเวลาควรเตรียมความพร้อมก่อนทำกิจกรรมควรให้คำแนะนำในการเล่นเพื่อความปลอดภัยควรมีเวลาฝึกซ้อมให้นักเรียน

2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน นักเรียนให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ควรมีวิธีสอนที่หลากหลายควรใช้วิธีสอนให้นักเรียนเข้าใจง่าย

3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู นักเรียนให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ควรมีการใช้สื่อในการสอนควรใช้สื่อทำให้เกิดความสนุกและได้ความรู้ควรมีสื่อการสอนที่ดี

4) ด้านการวัดผลประเมินผล นักเรียนให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ควรมีเวลาในการประเมินผล

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพการส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลครอบครัวและชุมชนให้อยู่ยืนยงมั่นคงให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้เจตคติคุณธรรมค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกันและให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกายการเล่น เกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยรวมทั้งด้านร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมสติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา และอยากให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายรวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัยและเสริมสร้างผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเล่นไหว้ในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้ง ไทยและสากลและข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนการใช้เทคนิคและวิธีสอน การวัดผลประเมินผล การสอนที่ดี ทำให้นักเรียนไม่เบื่อในการเรียนรู้อารมณ์เทคนิควิธีสอนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ใช่รูปแบบซ้ำๆกันในการสอนจะทำให้เด็กมีความสนใจมากยิ่งขึ้น และการประเมินผลก็เกิดผลดีต่อการสอนเพราะจะได้นำมาคอยขอปรับปรุงแก้ไข

ได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น และมีผลดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาลาภ ป้อมสุข ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้อาจารย์พลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอน สาธิตพลศึกษามีความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียน หรือการสาธิตก่อนทำกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจก่อนจะลงมือทำจริงและทำให้นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาลาภ ป้อมสุข ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีใน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนคือคอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเอาใจใส่ของครูผู้สอน คอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนของนักเรียน เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนฤมล สุริยะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับน้อย

แบ่งเป็นรายด้านในการอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม และความสุขทั้งได้รับความรู้จากการเรียนการสอนในรูปแบบของการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาวจงลักษณ์ ชูจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัด

สุพรรณบุรี ความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้อพลศึกษาให้ผู้เรียนคล่องมือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้สาธิตให้นักเรียนได้รู้ถึงกฎกติกาการเล่นได้ เบื้องต้นทำให้มีความเข้าใจในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มได้ดี เมื่อได้รับการทำที่ถูกวิธีผลที่ได้รับก็จะออกมาดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพันธ์ ศรีมุกฎ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชิงขีวใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชิงขีวใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจอยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะการทำกิจกรรมไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนได้ตามความต้องการและเลือกเรียนความสนใจทำในสิ่งที่เขาชอบ หรือการมีส่วนร่วมของนักเรียนอาจยังไม่ได้ รับโอกาสมากเท่าไร ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนฤมล สุริยะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการ สอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริม หลักสูตรพบว่า อยู่ในระดับน้อย

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนพบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูพลศึกษามีความสามารถในการสอนพลศึกษาได้ดี การใช้เทคนิค วิธีสอนของครู สามารถทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษาได้ดี ไม่ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เติมชัย จำแก้ว ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านครูผู้สอนและการสอนอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คอขงสังเกด ดิคตาม ผลการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับมากอาจ เป็นเพราะครุมีความตั้งใจในการสอน การเอาใจใส่ให้นักเรียนในเวลาทำกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยติดตามผลของนักเรียนจากการเรียนรู้ในทุกครั้งที่สอนหรือการทำกิจกรรมปัจจุบันการเรียนรู้อ

ของนักเรียนก็ได้รับการคิดอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ เหง้ากันหา ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์” ผลการวิจัยพบว่า ส่วนด้านครูผู้สอนพลศึกษา สภาพที่เป็นจริง โดยรวมพบว่าคิดเป็นร้อยละ 66.01 คือ มีการชี้แจงเนื้อหาวิชาก่อนการเรียนให้ทราบ ให้คำปรึกษา และรับฟังเหตุผลนักเรียนได้เป็นอย่างดี ครูผู้สอนเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี และวางตัวเหมาะสม ในขณะที่ทำการสอน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็น เพราะการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร หรืออาจไม่ได้ชี้แจงจุดมุ่งหมาย ในการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบในรายละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ ฉำฉาค ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดและการบริหารพลศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมี ปัญหาในระดับมาก ด้านการสอนวิชาพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านนักเรียนในการ เรียนพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีปัญหา ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา พบว่า มีปัญหาในระดับน้อย

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าที่ 3 คือ ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีความรู้ในด้านสื่อที่ดีและการใช้สื่อได้ตรงต่อความชอบ ของนักเรียน การเลือกสื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้น ได้ดี เป็นลำดับขั้นตอนเป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสื่อที่มีคุณภาพ มีความชัดเจน และเป็นจริงซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ประพันธ์ ฉำฉาค ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดและการบริหาร พลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับมาก ด้านการสอนวิชาพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับ น้อย ด้านนักเรียนในการเรียนพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา พบว่า มีปัญหา ในระดับน้อย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนใช้สื่อได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอน และตรงกับ บทเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเอาใจใส่ในการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนการสอน ของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ มีวุฒิภาวะ มีทักษะ เข้าใจความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้การเลือกใช้สื่อได้ตรงต่อวัตถุประสงค์

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนฤมล สุริยะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้านที่พบ ดังนี้ 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับน้อย 3) ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาพบว่า อยู่ในระดับน้อย 5) ด้านครูผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับน้อย และ 6) ด้านนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับน้อย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนเลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการเลือกสื่ออาจยังมีข้อจำกัด สื่ออาจยังไม่เพียงพอไม่ทันสมัย ไม่น่าสนใจเท่าที่ควรรวมถึงประสบการณ์ของผู้เรียนยังน้อยในการรับสื่อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย อินกราด ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเจิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนสาระพลศึกษาเห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเจิงเทราโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านหลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนดำเนินการเป็นปกติสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน และมีการวัดผลประเมินผลการวัดผลเพื่อเป็นการพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน เพื่อคว่านักเรียนบกพร่องหรือไม่เข้าใจในเรื่องใดอย่างไร แล้วครูพยายามอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความเจริญงอกงามตามศักยภาพของนักเรียน และหาทางช่วยเหลือหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการวัดผลประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนา และประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ประพันธ์ อำนวย ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานสภาพัฒนาบวรราชภัฏ” ด้านการวัดผล ประเมินผลพลศึกษา พบว่า มีปัญหาในระดับน้อย และอื่น ๆ ด้านการจัดและการบริหารพลศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมีปัญหาในระดับมาก ด้านการสอนวิชาพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านนักเรียนในการเรียนพลศึกษาพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีปัญหาในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดผลประเมินผล มีความตรงไปตรงมา การวัดผล ประเมินผล เป็นไปเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาฉภา ป้อมสุข ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีในด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผล และการประเมินผล อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติยังไม่ได้ทำการประเมินอย่างจริงจัง การประเมินผลภาคปฏิบัติเป็นประเมินการมอบหมายงาน และได้มีการให้ทำงานซึ่งครูจะต้องติดตามประเมินผลดูเป็นระยะ ๆ ว่า ผลงานที่ปรากฏจากการกระทำของนักเรียน เป็นไปอย่างไร ก็จะมีการเสริมหรือแก้ปัญหาให้อาจยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย อินทรคณ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเตตรา” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับกลาง ด้านผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาใน โรงเรียนพื้นที่การศึกษาจะเชิงเตตรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ยกเว้นด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา และด้านงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

5.2.2 การศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า โดยทั่วไปนักเรียนมีความชอบที่เหมือนกันในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาถึงนักเรียนมีเพศต่างกันแต่ความชอบ โดยส่วนใหญ่ก็มีความเหมือนกัน และอาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องความสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องสุขภาพ และเสริมสร้างผู้เรียน ได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากลและซ้อคกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพของ ร่างกายซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงความสำคัญของพลศึกษาไว้ว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการ ในทุกๆด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกาย เป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลต่อการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความต้องการของเด็กในด้านการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพของตัวเด็กเอง อีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬารู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเอื้อให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก โดยผ่านกิจกรรมการเล่นต่าง ๆ

2) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่

เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันอาจเพราะการจัดการเรียนการสอนของครูทำได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาลาภ ป้อมสุข ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีในด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและการประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล

3) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานครแตกต่างกันผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอาจเพราะนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้เรียนรู้ และร่วมกันทำกิจกรรม การจัดการจัดการเรียนการสอน ได้ทำให้นักเรียนในแต่ละชั้นได้ทำเหมือน ๆ กัน โดยการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เล่นกีฬาได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะชั้นเรียนจะต่างกัน และการจัดการเรียนการสอนของครูทำได้เป็นอย่างดี โดยไม่ได้แบ่งตามชั้นเรียนหรืออายุของเด็ก ได้ทำกิจกรรมตามความชอบและตามความต้องการของนักเรียน หรือตามความถนัดอย่างเท่าเทียมกัน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาในแต่ละระดับชั้นเป็นไปตามหลักสูตร หรือหลักสูตรกำหนดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาที่เหมาะสมทำให้นักเรียนเกิดความชอบในการเล่นกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ เกมหรือกิจกรรมนันทนาการเข้ามาเสริมวิชาพลศึกษาที่เรียนอยู่เดิม ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายของสาระพลศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง ช่วยกันคิด วิเคราะห์และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษา

ให้มีความหลากหลาย เข้าใจง่าย สนุกสนาน ปลอดภัย และมีเจตคติที่ดีต่อสาระพลศึกษาที่สำคัญที่สุด คือ การมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี และการมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการทำงานและเกิดประโยชน์กับตนเอง ผู้อื่นและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติต่อไป

5.2.3 การศึกษาวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อมกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้ชมและได้เห็นลักษณะท่าทางต่าง ๆ ประกอบกันไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาพลศึกษา วิธีการสอนแบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันมากเมื่อครูต้องการให้นักเรียนเห็นลักษณะการเคลื่อนไหวหรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริง จะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และประหยัดเวลาหลักสำคัญนางสาวจงอักษร ชูจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะครูมีความเอาใจใส่ต่อนักเรียนในเวลาทำกิจกรรมการเรียนการสอน ครูให้ความสำคัญกับนักเรียนและคอยติดตามผลของนักเรียนและช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อยู่ในทุครั้ง การสอนหรือการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนและคอยให้คำแนะนำ ซึ่งงานวิจัยของ สุรสิทธิ์ นาคสัมฤทธิ์ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12” ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเปรียบเทียบตามเพศและวิชาเอก โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจำแนกตาม ประสบการณ์และเขตพื้นที่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) 3) แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร โรงเรียนควรสำรวจสภาพของท้องถิ่น และความสนใจของนักเรียนก่อนจัดรายวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ

ด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน โรงเรียนควรมีแผนงานการนิเทศและพัฒนาบุคลากร ทางการสอนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ควรจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครูพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอน ใช้สื่อ ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอน และตรงกับบทเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูมีความรู้ความสามารถในเรื่องการพลศึกษาเป็นอย่างดี และมีความรู้เรื่องการใช้สื่อต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา ครูมีการปรับปรุงตนเองให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ความเข้าใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ มีวุฒิภาวะ มีทักษะ เข้าใจผู้เรียน จริงทำให้การเลือกใช้สื่อได้ตรงต่อวัตถุประสงค์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนฤมล สุวิยะ ได้ศึกษาเรื่อง “ ปัญหาการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน ที่พบ ดังนี้ 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับน้อย 3) ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาพบว่า อยู่ในระดับน้อย 5) ด้านครูผู้สอนพบว่า อยู่ในระดับน้อย และ 6) ด้านนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับน้อย

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดผลประเมินผล มีความตรงไปตรงมา และเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างตรงจุดและการวัดผลประเมินผล ยังเป็นการช่วยให้ครูได้ทราบถึงความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ระดับใดจะได้นำไปแก้ไขได้อย่างตรงจุด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนธิดา แก้วสนิท ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เคา ซารตร์ ในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับชั้น จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษา ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านเนื้อหาวิชาและหลักวิชาสูตรพลศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยแปรผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรรักษาไว้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดยให้ครูผู้สอนพลศึกษา ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอนมีค่าเฉลี่ยแปรผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรรักษาไว้และการใช้เทคนิคและวิธีสอน ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดยให้ครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องมีรูปแบบวิธีสอนที่ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียน ได้มีความเข้าใจได้ง่าย มีเทคนิคในการสอนทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานการเรียนรู้อะไรและทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และครูผู้สอนอย่างมีความสุข

3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู ซึ่งมีค่าเฉลี่ยแปรผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรรักษาไว้ และทำให้ดีมากยิ่งขึ้น การใช้สื่อการจัดการสอนของครู ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจง่ายขึ้นเพราะสื่อมีช่วยในการเรียนรู้ได้ดีทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ ดังนั้น ควรที่จะรักษาไว้

4) ด้านการวัดผลประเมินผล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยแปรผลอยู่ในระดับมากการวัดผลประเมินผล เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบการทำกิจกรรมหรือการเรียน และเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน ได้เกิดการเรียนรู้และมีความเจริญงอกงามตามศักยภาพของนักเรียนเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่า ยังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด เพื่อหาทางช่วยเหลือดังนั้น ควรรักษาไว้และทำให้ดีขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1) ควรศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาในการปฏิบัติตามหลักสูตรสุขศึกษาและพลศึกษา
- 2) ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการวิชาพลศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการกีฬา
- 3) ควรศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อความเป็นเลิศด้านกีฬา

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

กรมวิชาการ. เอกสารแนะนำหลักสูตร ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2533.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

จรรยา แก่นวงศ์คำ. การจัดและบริหารพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.

_____. วิธีสอนวิชานอก (พลศึกษา). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอ.เอส.พรินติ้งเฮ้าส์, 2529.

บุญเลี้ยง ศรีสุข. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ธุรกิจพิมพ์, 2539.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพลสพับบริซิง, 2550.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์, 2546.

พ.ร.บ.การศึกษาไทย. ฉบับที่ 1-2. กรุงเทพมหานคร : สุครไพศาล, 2542.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 16. ตอนที่ 74 ก. 19 สิงหาคม 2542.

ฟอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิชสำราญราษฎร์, 2518.

โรงเรียนนายพระจุลจอมเกล้า. วารสารพลศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, 2496.

โรงเรียนวัดตะล่อม. “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. เอกสารเย็บเล่ม, 2554.

วิชัย แหวนเพชร. มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมมล, 2543.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี, 2539.

วิสูตร กองจินดา. การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษาและศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

วรศักดิ์ เทียรชอบ. “ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา”. วารสารพลศึกษา. 11 มิถุนายน 2512 : 39.

_____. หลักการพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

_____ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วิริยา บุญชัย. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2529.

สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2540.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.

สุวิมล คั้งสงพจน์. การวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

2) วิทยานิพนธ์

จักรพันธ์ ศรีมฤฎ. “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.

เฉลิมชัย จำแก้ว. “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

นางสาวกุลธิดา เหมนเพชร. “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

นางนฤมล สุริยะ. “ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

นางจงลักษณ์ ชูจันทร์. “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

ประพันธ์ ดำนาถ. “ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานสภาพัฒนาการศึกษ”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

- มหาลาก ป้อมสุข. “ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- พิทักษ์ ตรีสุข. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยกานนาวา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.
- วีระ เหง้ากันหา. “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษา โรงเรียน ประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. “ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศ แบบมีสัญญาผูกพันในจังหวัดลำปาง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2540.
- สนธิภา แก้วสนิท. “ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน ในเครือคณะภคินีเซนต์ปอลเชวราตรีในกรุงเทพมหานคร”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- สุรสิทธิ์ นาคสัมฤทธิ์. “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2544.
- สุพัตรา หอมจันทร์ขาว. “สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 6”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. “ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- หนึ่งฤทัย อินกราด. “ปัญหาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนพื้นที่การศึกษาระยอง”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553.
- อุทัยพรหม สุขใจ. “ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- อวยวัด รัศมีศรีจันทร์. “การจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

อิสรีชา พจนธรี. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการจัดการศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย”. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

2. ภาษาอังกฤษ

1) Books

Abraham H. Maslow. **A theory of human motivation**. Psychological Review. 50, 1943.

Brucher, C.A. **fundamental of Physical Education**. St. Louis:The C.V.Mosby, 1960.

Camille, B.and C. Rosalind. **Theory in Physical Education A Guide of Program charge**. Philadelphia : leaf liger, 1963.

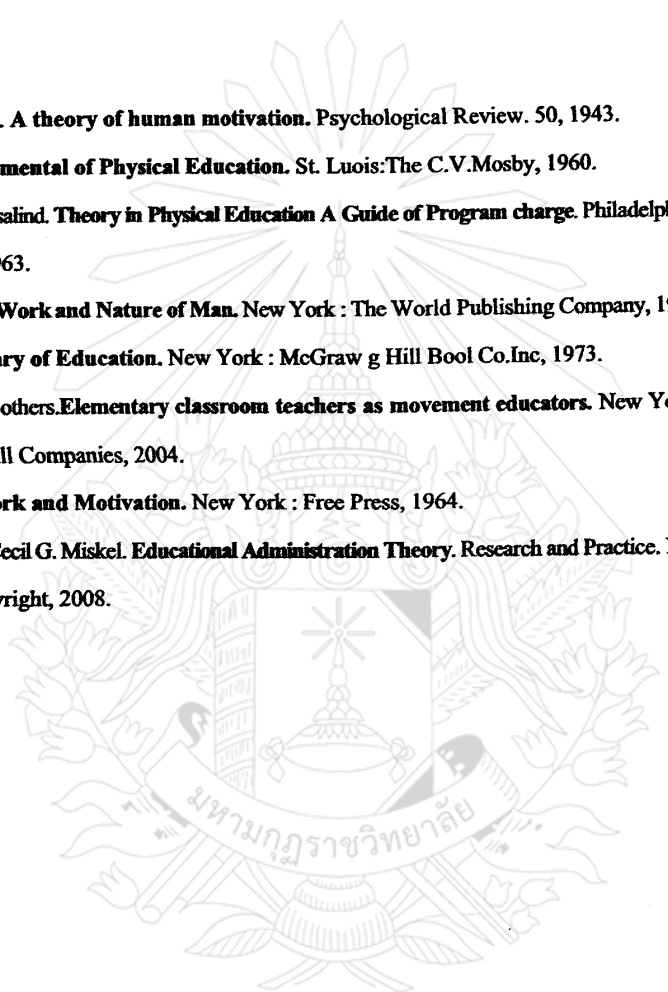
Frederick Herzberg. **Work and Nature of Man**. New York : The World Publishing Company, 1967.

Good, C.V. **Dictionary of Education**. New York : McGraw g Hill Bool Co.Inc, 1973.

Susan K. Kovar and others.**Elementary classroom teachers as movement educators**. New York : McGraw-Hill Companies, 2004.

Victor H.Vroom.**Work and Motivation**. New York : Free Press, 1964.

Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel. **Educational Administration Theory. Research and Practice**. New York : Copyright, 2008.

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. พระมหาฉัตรชัย สุตตคุชโย, ผศ.ดร

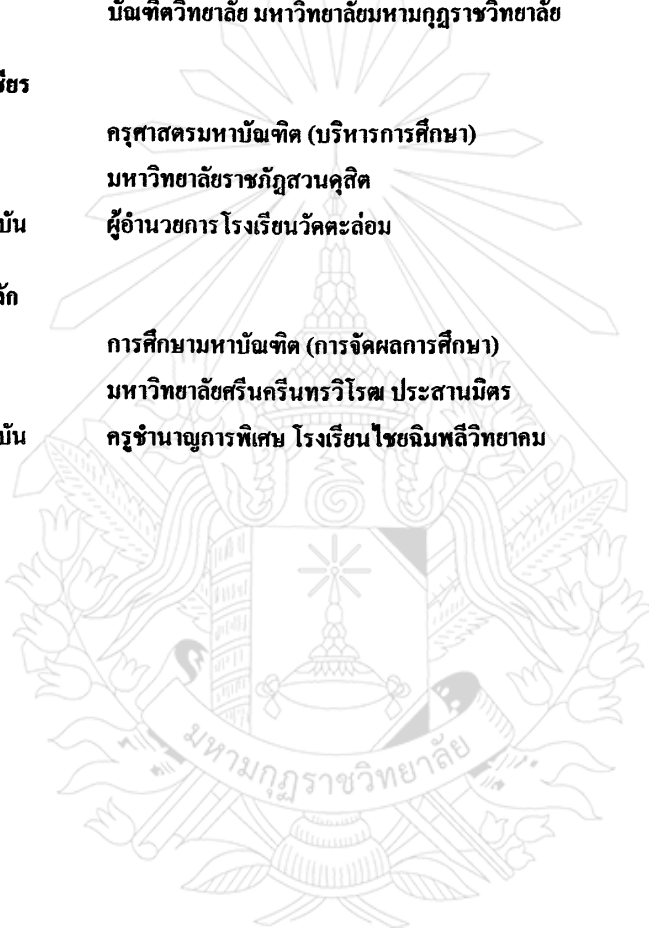
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรศุภบัณฑิต (บาลี-สันสกฤต) มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานสาขาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. นายสิทธิโชค ศรีวิเชียร

วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดตะล่อม

3. นายประกิจ เสลาหลัก

วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (การจัดผลการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 ตำแหน่งปัจจุบัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน ไชยฉิมพลีวิทยาคม

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ รัตบริมนวศิวหาร ถ.พระสุเมรุ กทม. ๑๐๒๐

โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๒๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐

๒๘๒-๘๑๐๔, ๒๘๒-๑๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๒๘

ที่ ศธ ๖๐๐๖/๓๒๗

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เจริญพร ผู้อำนวยการ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม

ด้วย พระจำลอง สุปถโย (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHAICHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE AREA 1)" โดยมี พระมหาวิโรจน์ กุศศิริโร, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และมี ดร.ศุสิทธิ์ เสวตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงใคร่ขออนุญาตขอให้นักศึกษาท่านนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำวิทยานิพนธ์ตามความประสงค์

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

พ.บ. เหวียนสิน

(พระเมธาวิเชียร, ดร.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ อ.สาธิตา-นครชัยศรี จ.สาธิตา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๓๐๕๙-๓๐๖๒ โทรสาร : ๐-๒๕๕๔-๖๐๕๑

Handwritten signature and date: ๒๕/๓/๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ อ.ศาลายา-นครชัยศรี
อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๒/๕๒๑

๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางสาวนัชชา ธรรมโยธิน
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเชษฉิมพลีวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระจำลอง สุบุญโณ (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเชษฉิมพลีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHAICHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE AREA 1)" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

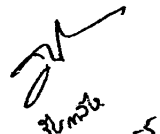
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ สำหรับวันและเวลานักศึกษาคือจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระมหาปัญญา ปญฺญามุขโณ, ผ.ช.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รับทราบ
16 ส.ค. 55

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ อ.ศาลายา-นครชัยศรี อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๕๕๕-๖๐๐๐ ต่อ ๓๐๕๕-๓๐๖๒ โทรสาร : ๐-๒๕๕๕-๕๕๐๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ ถนนสาย-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๔๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๕๔-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๒/๔๑๔

๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายชจิตพันธ์ สุวรรณสิริกิติ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระจำลอง สุปญฺโญ (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHAICHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE AREA 1)" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ และหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระมหาปัญญา ปญฺญาวุฑฒ, พศ.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ ถนนสาย-นครชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๓๐๕๕-๓๐๖๖ โทรสาร : ๐-๒๕๕๒-๔๕๐๔

สมนึก
๗๐๕.๙.๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ ถนนศาลา-นครชัยศรี
นครปฐม อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๒/๙๒๐

๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายประกิจ เสลาหลัก
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระจำลอง สุปลโย (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHAICHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE AREA 1)” ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยหรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าวได้ สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง ตามสำเนาเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด ที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระมหาปัญญา ปัญญาพร โสภ.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ ถนนศาลา-นครชัยศรี นครปฐม อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๕๕๕-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๕-๑๐๖๖ โทรสาร : ๐-๒๕๕๖-๕๕๐๕

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ อ.ศาลายา-นครชัยศรี
 อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
 โทร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๖/๔๖๔

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตขอเข้าร่วมข้อมูลในการ Try Out.
 เรียน น.ส.อนิษฐา ธรรมโยธิน
 หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม

ด้วย พระจำลอง สุปญโญ (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็น
 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS
 TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHACHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE
 AREA 1)" ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่
 ๔-๖ โรงเรียนโชยฉิมพลีวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงใคร่ขอ ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาท่านนี้ดำเนินการเก็บข้อมูล Try out จำนวน
 ๓๐ ชุด ในการทำวิทยานิพนธ์ตามความประสงค์

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา
 ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

 (พระมหาปัญญา ปัญญาวุฑฒ, น.ศ.)
 วิชาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

31/8/55
 1๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)
 ๒๔๘ หมู่ที่ ๑ อ.ศาลายา-นครชัยศรี อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
 โทร. ๐-๒๕๕๕-๖๐๐๐ ต่อ ๑๐๕๕-๑๐๖๖ โทรสาร : ๐-๒๕๕๕-๖๐๕๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ๒๔๘ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดสุวรรณ แคว้นสาขา-นครชัยศรี
 อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
 โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐

ที่ ศธ ๖๐๐๖/๑๐๒๔

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม

ด้วย พระจำลอง สุบุญโณ (มหาชัย) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม ถึงศักดิ์อำนาจเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๑ (THE ATTITUDE OF MATHAYOM 4-6 STUDENTS TOWARD ENGLISH PROGRAM IN CHAICHIMPLEE SCHOOL, OFFICE OF SECONDARY EDUCATION, BANGKOK SERVICE AREA 1)" มีความประสงค์ขออนุญาตแบบสอบถามกับข้อมูล ณ โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้แก่นักศึกษาผู้มิได้เข้าแจกแบบสอบถามดังกล่าวตามแต่จะเห็นสมควร

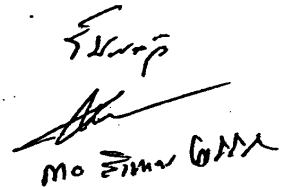
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระมหาปัญญา ปญฺญาวฑฺฒ โศภ.ค.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

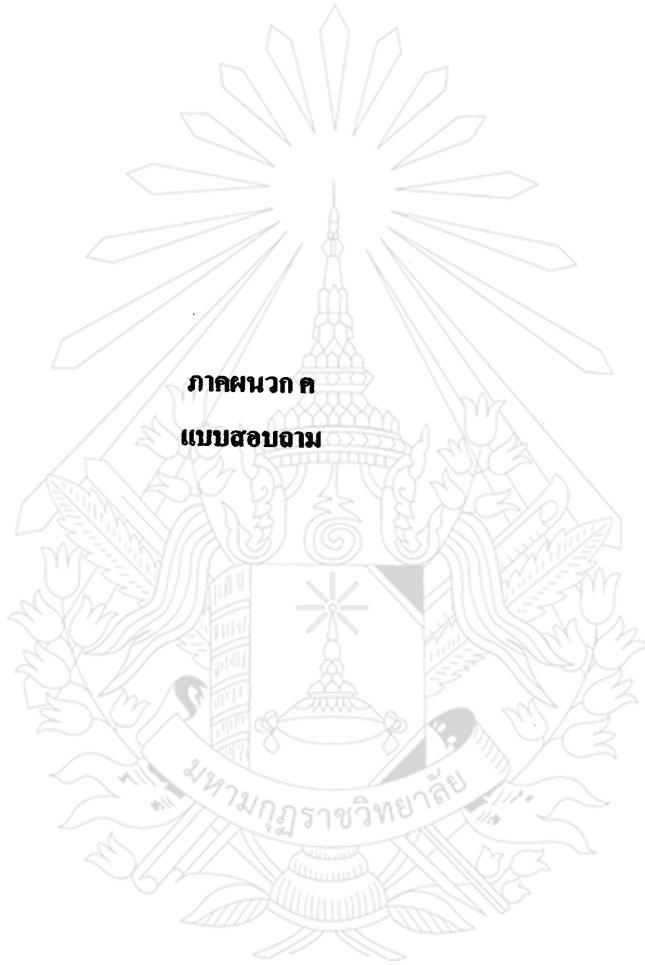
Mo Sirin GMA

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อาคารสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส (B 7.1)

๒๔๘ หมู่ที่ ๑ อ.ศาลายา-นครชัยศรี อ.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐-๒๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๓๐๕๕-๓๐๖๖ โทรสาร : ๐-๒๔๔๖-๔๕๐๔

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงตามสภาพของท่าน

1.เพศ

() ชาย

() หญิง

2.อายุ () 6-11 ปี

() 12 ปี

() อื่นๆ.....

3.ระดับชั้นเรียน

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาพลศึกษาของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน

1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน

3. ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู

4. ด้านการวัดผลประเมินผล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการสาธิตกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
3. การจัดการเรียนรู้กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำร่วมกันเป็นหมู่คณะ					
4. การเรียนรู้กิจกรรมมีความสนุกสนาน					
5. การเรียนรู้กิจกรรมมีความปลอดภัย					
6. กิจกรรมการเรียนรู้สาระพลศึกษาช่วยให้พบความสามารถทางการกีฬาของตนเอง					
7. การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ					
8. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ					
10. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม และ นำใจนักกีฬาให้ผู้เรียน					

2. ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน

ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ครูผู้สอนมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในการสอนทุกครั้ง					
2.ครูผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน					
3. ครูผู้สอนแนะนำจุดมุ่งหมายให้การเรียนชัดเจน					
4. ครูผู้สอน คอยสังเกต ติดตาม ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.ครูผู้สอนให้คำแนะนำในระหว่างการเรียน					
6.ครูผู้สอนให้คำแนะนำนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน					
7.ครูผู้สอนให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า					
8.ครูผู้สอนให้คำแนะนำในด้านทักษะการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย					
9. ครูผู้สอนมีรูปแบบการสอนใหม่ ๆ					
10.ครูผู้สอนมีรูปแบบในการสอนที่ชัดเจน					

3. ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู

ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในด้านการใช้สื่อการสอน					
2. ครูผู้สอนใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับนักเรียน					
3. ครูผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ					
4.ครูผู้สอนมีวิธีสอนแบบใหม่ในการสอนทุกครั้ง					
5.ครูผู้สอนใช้สื่อได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะสอนและตรงกับบทเรียน					
6.ครูผู้สอนเลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง					
7. ครูผู้สอนใช้สื่อที่น่าสนใจ					
8. สื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น					
9.ครูผู้สอนใช้สื่อใดตรงตามเนื้อหาวิชา และ ตรงตามระดับชั้น					
10.ครูผู้สอนใช้สื่อนำเข้าสู่บทเรียนได้เป็นอย่างดี					

4. ด้านการวัดผลประเมินผล

ด้านการวัดผลประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน					
2. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ					
3. มีการประเมินผลจากพัฒนาการของผู้เรียน					
4. การทดสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน					
5. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่					
6. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม					
7. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
8. การวัดประเมินผลเน้นด้านความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ					
9. นำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน					
10. มีการทดสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และ ปฏิบัติ					

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม**1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดผลประเมินผล

.....

.....

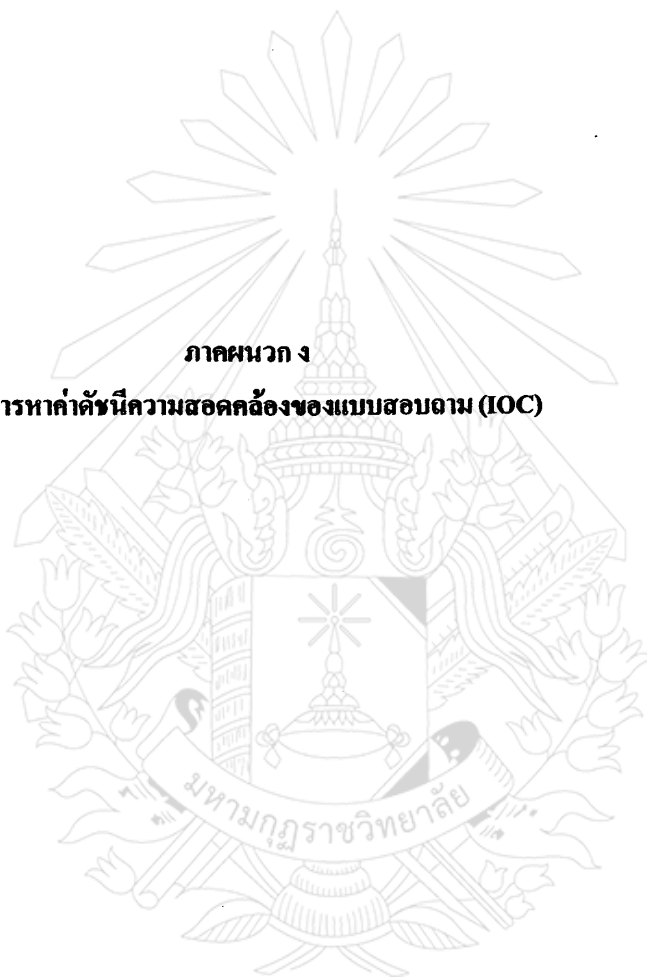
.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง
ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่องานวิจัย
เรื่อง: ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียน
วัดตะล่อม กรุงเทพมหานคร

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
ข้อที่. 1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 6	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 7	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 8	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 9	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 10	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีสอน						
ข้อที่. 11	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 12	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 13	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 14	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 15	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 16	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 17	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 18	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 19	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 20	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3) ด้านการใช้สื่อการจัดการสอนของครู						
ข้อที่. 21	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 22	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 23	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 24	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 25	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 26	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 27	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 28	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 29	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 30	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4) ด้านการวัดผลประเมินผล						
ข้อที่. 31	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 32	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 33	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 34	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 35	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 36	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 37	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 38	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 39	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อที่. 40	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก จ
ตารางค่าความเชื่อมั่น Try Out

ตารางค่าความเชื่อมั่น

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	150.30	313.666	.246	.960
a2	150.70	311.183	.400	.959
a3	150.27	311.306	.401	.959
a4	150.37	307.344	.454	.959
a5	150.33	304.782	.647	.958
a6	150.77	304.254	.492	.959
a7	150.97	303.551	.688	.958
a8	150.93	308.616	.386	.959
a9	150.57	307.289	.478	.959
a10	150.67	304.920	.529	.959
b1	150.67	305.264	.555	.959
b2	150.93	302.547	.630	.958
b3	150.73	302.754	.631	.958
b4	150.63	305.206	.575	.958
b5	150.77	297.495	.781	.957
b6	150.60	306.317	.546	.959
b7	150.77	304.599	.586	.958
b8	150.77	297.495	.781	.957
b9	150.83	300.282	.747	.958
b10	150.73	305.168	.575	.958
c1	150.63	295.895	.811	.957

c2	150.67	300.920	.647	.958
c3	150.77	299.633	.699	.958
c4	150.67	300.782	.696	.958
c5	150.63	298.516	.757	.957
c6	150.90	299.748	.597	.958
c7	150.70	295.941	.778	.957
c8	150.67	301.057	.642	.958
c9	150.57	300.599	.716	.958
c10	150.77	299.978	.685	.958
d1	150.70	311.183	.400	.959
d2	150.83	300.282	.697	.958
d3	150.80	298.717	.683	.958
d4	150.60	301.214	.719	.958
d5	150.40	315.559	.101	.961
d6	150.70	295.941	.778	.957
d7	150.93	304.202	.563	.958
d8	150.57	306.530	.511	.959
d9	150.30	306.010	.525	.959
d10	150.70	303.872	.599	.958

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 40

Alpha = 0.95

ภาคผนวก ฉ
ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน
(Krejcie and Morgan)

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน
(Krejcie and Morgan)

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
10	10	220	140	1,200	291
15	14	230	144	1,300	297
20	19	240	148	1,400	302
25	24	250	152	1,500	306
30	28	260	155	1,600	310
35	32	270	159	1,700	313
40	36	280	162	1,800	317
45	40	290	165	1,900	320
50	44	300	169	2,000	322
55	48	320	175	2,200	327
60	52	340	181	2,400	331
65	56	360	186	2,600	335
70	59	380	191	2,800	338
75	63	400	196	3,000	341
80	66	420	201	3,500	346
85	70	440	205	4,000	351
90	73	460	210	4,500	354
95	76	480	214	5,000	357
100	80	500	217	6,000	361
110	86	550	226	7,000	364
120	92	600	234	8,000	367
130	97	650	242	9,000	368
140	103	700	248	10,000	370
150	108	750	254	15,000	375
160	113	800	260	20,000	377
170	118	850	265	30,000	379
180	123	900	269	40,000	380
190	127	950	274	50,000	381
200	132	1,000	278	75,000	382
210	136	1,100	285	100,000	384

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-ฉายา-นามสกุล : พระสิทธิศักดิ์ อภิชาโต (ประระมี)
- วัน เดือน ปี เกิด : วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2527
- ชาติภูมิ : บ้านอุทุมเกล้า เมืองสุขุม่า แขวงจำปาศัก สปป.ลาว
- ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดตะล่อม เลขที่ 59 ถนนเจริญสนิทวงศ์ 13 ซอยบางแวก 86
แขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
- การศึกษา
- พ.ศ. 2548 : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมศึกษาสงฆ์ตอนปลายปากเซ
- พ.ศ. 2553 : พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมว.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

ไปรณณ์ มาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคูน